

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XII. Ч. 14 (574).

СЕРЕДА, 1 КРИТІЯ 1936.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, APRIL 1st, 1936.

No. 14 (574).

VOL. XII.

СЕЛЯНИ ІСПАНІЇ САМИ РОЗПОЧАЛИ ДІЛТИ ПОМІЩИЦЬКІ ЗЕМЛІ

Бендасос, Іспанія, 27 березня. Селяни Іспанії від часу останніх виборів до парламенту домагаються від нового уряду акції в справі розподілу між селяни поміщицьких і церковних земель. Відкладання цієї справи урядом, який в більшості складається з республіканців, вивело селян з терпеливості.

Депеша говорить, що селяни поділили поміж себе землю, а відтак вернулись до своїх сіл, повідомили сільських старшин про розподіл земель і поставили домагання, щоб земля записана в громадських книгах на імена нових власників. Прем'єр Мануель Азаїа вислав розпорядження з Мадриду, щоб селяни стримались від парцеляції землі і зачекали, поки це буде зроблене законним способом. Повідомлення говорить, що уряд вислав проти селян загони поліції з інструкціями, щоб не вживали зброї, але переконували селян добровільно залишити захоплені ними землі.

КАЖЕ, ЩО АМЕРИКА МОЖЕ МАТИ 175,000,000 БУШЛІВ ПШЕНИЦІ ДЛЯ ЕКСПОРТУ 1936 Р.

Вашингтон. — Секретар рільництва Веллес заявив минулої середи, що Сполучені Держави можуть мати около 175,000,000 бушлів пшениці для експорту цього року, якщо погода буде сприятливою і якщо не скорочують би засівної площі пшеничної. Як би це сталося, сказав він, то Сполучені Держави мали би на 1 липня наступного року около 260,000,000 бушлів пшеничної запасишки. Це, у свою чергу, позначилося би великим падінням цін на пшеницю не лише в Спол. Державі, але на усіх світових ринках.

Депеша говорить, що селяни поділили поміж себе землю, а відтак вернулись до своїх сіл, повідомили сільських старшин про розподіл земель і поставили домагання, щоб земля записана в громадських книгах на імена нових власників. Прем'єр Мануель Азаїа вислав розпорядження з Мадриду, щоб селяни стримались від парцеляції землі і зачекали, поки це буде зроблене законним способом. Повідомлення говорить, що уряд вислав проти селян загони поліції з інструкціями, щоб не вживали зброї, але переконували селян добровільно залишити захоплені ними землі.

Секретар рільництва виставив фармерів, які ростять кукурудзу, щоб вони кооперувалися з урядом в його планах у зв'язку з скороченням засівної кукурудзяної площі, бо як би збільшено продукцію кукурудзи, тоді може прийти до того, що в 1938 році свині будуть платитися по \$5 за 100 фунтів. Веллес згадав про резолюцію, яку пропонував в сенаті республіканський сенатор Вендерс, домагаючись, щоб уряд виявив імена всіх тих, які скорочують засівної площі і отримали за це понад \$10,000 відшкодування від уряду річно. Секретар рільництва сказав, що виготовити таку лісту затрат було б багато часу і стримало б виплату бонусу фармерам, які підписали контракт з урядом на скорочення засівної площі в 1935 році.

Далі Веллес сказав, що різні бізнесмени і політики постійно домагалися від уряду, щоб він виявив імена тих, що підписали контракти на скорочення засівної площі і винагородженні, яке кожний з них отримав за це, але уряд збував ці домагання мовчанкою, бо вважав, що цього вимагала справа охорони тих, що підписали контракт.

ЗАГАДОЧНА СМЕРТЬ 56-ЛІТНОГО ФАРМЕРА ДИСТРИКТУ ГОНОР, МАН.

Гонор, Ман. Минулої тижня в поспехі сусіди знайшли Гея Булегу, 56-літнього фармера, мертвим в кіслі з сильною розтрощеною головою. Біля цього знайдено рушницю, але Булега був прив'язаний до стовпа від жинварки (шпата), аби він не втік. Булега поповнив самогубство.

Поліція підозріває, що Булегу хтось убив і, щоб відвернути від себе підозріння, прив'язав мотузкою до курки до одної ноги Булеги, аби він не втік. Булега сам себе застрелив. Кажуть, що поліція знайшла записку на столі в тій самій кімнаті, де знайдено тіло Булеги. Записка була написана знаменитою англійською мовою. Поліція не хоче виявити змісту записки.

Булега, як подає вінніпегська буржуазна преса, приїхав до Канади з Австрії 13 років тому і рік пізніше замішав на

фาร์มі в дистрикті Гонор. Він був жонатий, але від якогось часу не жив з жінкою. Кажуть, що вона живе тепер у Вінніпегу. Булега мав двох синів і одну дочку, які жили собі окремо.

КОНГРЕС МОЛОДІ В ОТТАВІ

Торонто, 27 березня. Кеннеді Юг Кавенда на двох штирках, що з самого початку до Оттави, який відбувається 23, 24 і 25 травня, відіде понад 200 делегатів. Вони поїдуть спеціальним поїздом. Сподівається, що у всьому місті будуть конгресу конгресу молоді, але участь в ньому не візьмуть члени його.

ІТАЛІЙЦІ БOMBARDУВАЛИ БРИТИЙСЬКИЙ АМБУЛЯНС КАРТУМ, 24 БЕРЕЗНЯ.

Звідомлення з столиці Англо-Египетського Судану говорять, що підліта італійських авіацій бомбардували вже другий британський амбулянт минулої неділі коло міста Чігса, яке лежить на захід від Гондар, біля озера Чад. Звідомлення не подано, чи амбулянт розбитий і чи вбито члени його.

ФРАНЦУЗЬКІ ПІДЗЕМНІ ФОРТЕЦІ

Зближена до війни більше, ніж будьколи передтим, Франція кинула тисячі солдатів в свої підземні фортеці, які простягаються вздовж німецького кордону. Цією сіткою озброєних таборів, які коштують французьких громадян мільйони франків, Франція підготувалась до наступної імперіалістичної війни.

ГІТЛЕР ХОЧЕ ПРИЯЗНИ ФРАНЦІЇ ЗА КОШТ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

Париж, 27 березня. — Паризька газета "Пріс-Міді" надрукувала інтерв'ю Бертрама де Жуневел з Гітлером один день після ратифікації франко-радянського пакту. Це інтерв'ю викликало у Франції сенсацію, бо Гітлер енергійно запевняє Францію про його приязнь до неї і відрікається своєї книжки "Моя Борьба", зазначаючи, що він написав її в часі великого напруження між Францією і Німеччиною. "Сьогодні не має дальшої причини до конфлікту", говорить Гітлер.

Марсел Кашен, визначний член і провідник Комуністичної Партії Франції, коментуючи інтерв'ю Гітлера в газеті "Юманіте", говорить: Гітлер відмовився зробити приречення, що він ніколи не дасть допомоги на Радянській Союзі. Чому? Тому, що він хоче захопити Україну силою зброї.

Він каже Франції: Дай мені твою руку розчленувати Радянський Союз длятого, щоб я міг приєднати до Німеччини територію України з її 30,000,000 мешканців. На таких умовах я погоджуюсь шанувати нашу приязнь. Підписання пакту дало належну відповідь цьому абсурдному ставленню Гітлера. Ми рішили пожертвувати все, щоб забезпечити мир. Було в знаменитого, коли б Гітлер захотів дати таку саму заяву, яку дав Сталін, зазначивши: "Радянський Союз не хоче ані одної яри землі, що належить до іншого народу, без різниці, який це нарід". Хай Гітлер зробить таку заяву, а це буде великим кроком вперед по шляху до миру! Однак, треба признати, що це не є мова, якою говорять фашистські лідери Італії, Японії і Німеччини".

УРЯД АБЕРГАРТА СКАСУВАВ СПЕЦІАЛЬНИЙ ПОДАТОК НА ЗЕМЛІ СПЕКУЛЯНТІВ

Едмонтон, Алта. — 29 головами проти 22 перейшов минулої тижня в албертійським парламенті висок провінційного скарбника Чарлса Какрофта, який казався так званий "вайд ленде текс" (податок від ділки землі), що був введений в першу чергу на землі спекулянтів. Про скасування цього податку згадував Какрофт у своїй дебати над провінційним бюджетом.

Скасування цього спеціального податку не є в інтересі фармерів, а в інтересі земельних спекулянтів. На багатьох масових мітингах фармерів, які відбувалися цієї зими, фармери домагалися від уряду Абергарта, щоб він підвищив цей податок й таким чином заставив багатих платити кошти території кризи, а Абергарт пішов якраз проти бажання фармерів і скасував податок для багатих.

Предкладаючи цей висок в парламенті, Какрофт заявив, що в теперішній час не відбувається спекуляції землею, хоч описав м'яв признати, що скасування цього податку відіде на користь земельних спекулянтам, але в той самий час може й інших людей, які не є спекулянтами, в сфері цього слова розбитий.

БУДУТЬ ПЛАТИТИ ПОДАТОК ВІД ПСІВ В АЛБЕРТІ

Едмонтон, Алта. — На основі законопроєкту про податок від псів і охорону овець, який внесено в парламенті минулого тижня, провінційний уряд наложив податок на всі пси в провінції. За одного пса чистого крові породи треба буде платити \$10 податку, а за одного змішаного пса \$1. Гроші з цього податку підуть на відшкодування втрат фармерів, яких пси вбивають щорічно.

Едмонтон, Алта. — На основі законопроєкту про податок від псів і охорону овець, який внесено в парламенті минулого тижня, провінційний уряд наложив податок на всі пси в провінції. За одного пса чистого крові породи треба буде платити \$10 податку, а за одного змішаного пса \$1. Гроші з цього податку підуть на відшкодування втрат фармерів, яких пси вбивають щорічно.

АНГЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ ОХОРОНЯЄ ФАШИСТІВ

Лондон, 27 березня. — Біля 500 псів і кішок поліції охороняли мітинг фашистів в Алберт авлі, на якому промовляв О. Мості, провідник англійських фашистів. Понад 3,500 антифашистів демонстрували білі жаки і хотіли вдертися до середини. Вони вилучили: "Гітлер і фашизм означає голод і війну". Хоч поліція швидко стретала, але частина демонстрантів прохалася до залі, де перешкождали промові Мості.

ЯПОНІЯ ЗБИРАЄ ВІЙСЬКА ВЗДОВЖ РАДЯНСЬКОГО КОРДОНУ

Москва, 28 березня. — За повідомленням Асошієтед Прес, Японія і Манчукуо концентрують свої війська вздовж радянсько-манчжурського кордону на Далекому Сході. Ця агенція говорить, що радянська преса наводить звідомлення про бої в різних місцях на радянсько-манчжурському кордоні, які поширилися аж до кордону Монгольської Республіки.

Монголії. Радянські повідомлення говорять, що японсько-манчжурські війська пробували в четвер захопити прикордонний пост Монголії, але були примушені до відступу. Після цього японська команда почала концентрувати свої сили біля озера Норін, очевидно з метою відновити напад. Манчжурці почали бої якраз в часі коли між урядами Монголії і Манчукуо велися переговори про призначення мішанної комісії для поладження кордонних спорів. Японський напад на радянську територію коло Кунджун був початком ряду боїв, які відбуваються в різних місцях на кордоні.

ХОДЯТЬ ПОГОЛОСКИ, ЩО УРЯД АБЕРГАРТА ХОЧЕ ПОЗИВАТИ МАЙОРА ДОГЛЕСА

Едмонтон, Алта. — Уряд Абергарта прийшов минулої п'ятниці до дефінітивного заключення, що ще на цій сесії легіслатури буде щасливий законопроєкт, який має за цілю переконувати довг провінції, що становить \$160,000,000, щоб таким чином зменшити процент від цього довгу. Прем'єр Абергарт вже від довшого часу говорив, що він думає внести такий законопроєкт в парламенті, але не сказав дефінітивно, що він зробить це під час теперішньої сесії. Остаточне це питання вирішив кабінет на своїй довірочній засіданні минулої п'ятниці. Теперішня сесія парламенту закінчиться приблизно в вікторок, 31 березня.

Минулої п'ятниці соціал-кредитові послі розглядали умови контракту між майором С. Г. Доглесом, "батьком" теорії про соціальний кредит, який мешкає в Лондоні, і албертійським урядом. Деякі послі настоювали на те, щоб уряд Аберга заарештував Доглеса до судової відповідальності за зломання контракту. Кажуть, що з політичних мотивів уряд Абергарта може підприємити судові кроки проти Доглеса. Одна точка в контракті Доглеса з албертійським урядом говорить, що майор Доглес має віддати так багато свого часу і уваги обов'язкам, які є вимінені в контракті, як цього буде потрібно, а головню він зобов'язався відвідувати Алберту кожного разу, коли уряд буде цього домагатися від нього. Тепер майор Доглес дефінітивно відмовився прийти до Алберти.

ЩЕ НЕ СКИНЧИЛИСЯ ДЕБАТИ НАД ДОПЛАТОЮ ЗА ПУЛОВУ ПШЕНИЦЮ

Оттава. — В той час, коли фермери степових провінцій напередивістю чекають на доплату за пшеницю, яку вони доставили пшеничним пулам в 1930 році, бо перед весною коло них завжди тяжко за гроші, в домінальній парламенті протестується безконечні дебати над законопроєктом у зв'язку з цією доплатою.

Законпроєкт говорить, що домінальний уряд має виплатити \$6,600,000 тим фармерам Манітоби, Саскечевану і Алберти, які в 1930 році доставили свою пшеницю пшеничним пулам і не отримали за неї 60 ц за бушель номер 1 портери у Фор Вудам і 66 ц за бушель номер 1 ембер дорум. Таку початкову ціну встановив був пшеничний пул того року.

ВЕЛИКА ПАРОПЛАВ

Глестго, 24 березня. — Тут спущено на воду великий пасажирний пароплав "Квін Марі", який має 80,773 тонн поємності і є довгий 1,018 футів. Пароплав може везти 2,200 пасажирів і перевозитиме Атлантійський океан в чотирьох днях.

Спущено на воду цього великана приглядалося понад один мільйон людей, які прибули сюди з різних місцевостей Англії. Суперником цього пароплава щодо величини і швидкості є французький пароплав "Норманді", 1,029 футів довгий і має 82,000 тонн поємності.

Ще про тих "добродіїв", що ведуть трудящий народ на манівці

Арборг, Ган. — В підготовці до провінційних виборів в окрузі Гімлі маємо покищо два угруповання між фермерами. Одна група, що складається з класово-свідоміших елементів, особливо з членів та симпатиків робітничо-фермерських організацій, докладно старань, щоб в надходячих провінційних виборах в Манітобі ставити кандидата від об'єднаного фронту, бо тільки такій представник в парламенті може оборонити інтереси трудящого загалу цього чи не найбільшого округу в Манітобі. Ця група старається відганяти фермерів, робітників і дрібних бізнесменів від старих капіталістичних партій і приєднати їх до об'єднаного фронту, вказуючи на дотеперішню роботу ліберально-прогресивного уряду Брекена, який, коли брати на увагу трудящий загал, нічим не різніється від інших буржуазних урядів, які ми мали в цій провінції.

Друга група складається з різних політичних амбітників, між якими є викидки з наших організацій. Ця група має над своєю впливом деяких менше класово свідомих фермерів, які вважають, що кожна людина, яка вміє кидати порожніми фразами, може бути їхнім представником в парламенті й оборонити їхні інтереси. Лідери цієї групи вцепилися за хвіст Брекенової ліберально-прогресивної партії та хочуть ставити кандидатом на посаду українського фермера. Вони думають, що коли кандидатом буде український фермер, тоді пани дадуть їм бідніші охляпи, бо як буде кандидатом ісландський фермер, тоді ці охляпи прагнуть ісландським агентам панських партій. Так на цю справу дивляться чесні фермери і робітники різних народностей в цій окрузі.

НЕ ЩИРИСТЬ, А ОСОБИСТІ ІНТЕРЕСИ ВИГРОАЮТЬ В НИХ ГОЛОВНУ РОЛЬ

Що лідери цієї групи навіть не думають про якусь оборону фермерських інтересів, а мають на думці свої власні шкурницькі інтереси, про це найкраще свідчить той факт, що досі ця група відбула вже дві конвенції і не може прийти до згоди. Лідери почали жертвувати собі собою за костюмаху. Одна частина цього угруповання, яке мало більшість на конвенції, поминала своїм кандидатом на кандидата на посаду ліберально-прогресивної партії фермера Чопика. Проти Чопика нічого злого сказати не можна за винятком того, що він попов не до цієї партії, в якій повинно бути місце для кожного трудящого фермера. Але друга частина цього угруповання, яка була в меншості на конвенції, навіть не хоче чути про те, щоб Чопик мав бути кандидатом на кандидата на посаду ліберально-прогресивної партії. Це та частина, яка підтримує Рудку, що перепав на конвенції. І ось деякі Рудкові прихильники "дополюгувалися" до того, що в простацькій спосіб прозивають Чопика різними назвами і кажуть, що він невідомий на посаду, що хай Чопик робить собі, що хоче, а Рудко такі буде кандидувати.

Чому Рудкові прихильники, якщо вони щирі, ігнорують рішення більшість на конвенції в Мелебі? Відповідь проста. Тут щирість не відіграє жодної ролі, тільки лише не відіграють ніякої ролі інтереси трудящого загалу округу Гімлі. Тут відіграють роль особисті інтереси Рудкової фракції. Тут йде боротьба за особисту наживу, якої деякі фермери не добувають. Коли Чопик буде кандидатом на кандидата на посаду ліберально-прогресивної партії і в політичній панській костомаху (Ог вам і вся політична ліберально-прогресивних амбітників).

ФАРМЕРИ НЕ МОЖУТЬ МАТИ ДОВІР'Я ДО УРЯДУ, ЩО ТАК ІХ ТРАКТУЄ

Непременним явищем є те, що до Рудкової фракції прилучилося кількох членів наших організацій (якщо вони ще є членами) в Шорнклиф. Мені просто дивно, що люди, які такі довгі роки стояли в наших організаціях і читали нашу пресу, які повинні розуміти, що в ліберально-прогресивній партії не місце для фермерів, зійшли з правильного шляху і так легко далися зловити на вудку різних політичних мінйалів, які ніколи фермерських інтересів не обороняли, а завжди тримали руку, явно чи скрито, з панськими партіями.

Про це я навіть писав свого часу у "Фарм. Життє", згадуючи, що деякі наші члени, що називають себе "великими радикалами", так зневірившись вислідом нашої боротьби, що попустилися до ліберально-прогресивної партії і побачили в ній "оборонця" фермерських інтересів. А уряд цієї партії показався таким "щирим" для фермерів, що тепер "фасує" їм по 30 бушлів вівса для насіння, 10 бушлів пшениці і 10 бушлів ячменю. І за що "щирість" ліберально-прогресивного уряду Брекена фермери мусять платити "кордами". Аби який добрий був врожай цього року, то з 30 бушлів вівса, 10 бушлів пшениці і 10 бушлів ячменю не зародить так багато, щоб стало фермерам на життя. Прийде осінь і треба буде возити "корди" до міста, щоб віддати урядові за насіння. Навіть не будуть питати, чи можна діти черезики, чи є що в латі їсти. Вези "корди" до міста і плати за насіння, а твої діти нічого нас не обходять. Досі платили сторники \$2 за корд сухої осики, а тепер уряд встановив ціну аж \$1.90 за корд. А за насіння порахує, собі добре.

КОЛИСЬ ДО АРБОРГУ БУЛО ЗАДАЛЕКО, А ТЕПЕР АЖ ДО МЕЛЕБ СТАЛО БЛИЗЬКО

У своїм дописі ви не згадували імен цих "великих радикалів", але як каже народна приказка: влад по столі і ножиці відозвуться у "Фарм. Життє" від 11 березня прочитав я допис М. Луїрипи з Шорнклиф. Я зразу подумав собі, що дописувач зрозумів свою помилку і тепер бажає її направити. Але прочитав я цілий допис і побачив, що дописувач нічого не говорить про те, що він знає ішов "оборонця" фермерських інтересів в ліберально-прогресивній партії, але вчепився до Ковальчука, К. Гринчишина та мене, які, як він каже, були "неправильними" делегатами на конвенцію. Чому дописувач не сказав нічого про те, що він і його однодумці не виявили під час останніх домінальних виборів, коли кандидував тов. Навізівський, такої активності, як тепер. Чому то вони ані разу не прийшли на засідання виборчого комітету в Арборгу, але завжди говорили, що далека дорога, ми вже старі і т.д. А до Мелеб 17 миль даліше і "великі радикали" аж два рази їздили на конвенцію і не казали, що далека дорога і що вони за старі.

Я хочу опрокинути дещо з писанини Луїрипи, бо вона є шкідлива для інтересів фермерського загалу. Я думаю, що на шкідливості Луїрипиного допису повинен був звернути свою увагу тов. редактор "ФЖ" таки зараз під дописом. Не знаю чому він цього не зробив, може для того, щоб тутешні фермери сказали вперед своє слово про згаданій допис. І я думаю, що вони повинні сказати, що допис Луїрипи є проти їхніх інтересів, а в ілюстратом, то Рудкові прихильники не будуть мати такої нагоди прогнати Рудкову партію і її політично-прогресивних амбітників (Рудкові прихильники) скін-

кали мітинг в Шорнклиф і рішили, що: "делегати мають підтримувати фермера і то по національності, тому, що нас є більше в окрузі Гімлі і тому, що вже чотири роки грешту не дістали".

ПОДІЛ ТРУДЯЩИХ НА НАЦІЮ ПІД ЧАС ВИБОРІВ — ВОДА НА ПАНСЬКИЙ МЛИН

Дописувач говорить про національність, а про те, що найголовніше, а саме про класу, ні словом не згадує. Величезну більшість в окрузі Гімлі становлять фермери, робітники і дрібні бізнесмени. Всі вони належать до класу трудящих і тому повинні підтримувати партію трудящого класу. Це найголовніше. Український пан ненавидить українського фермера так само, як ненавидить його англійський чи ісландський. Тому це власне буржуазія та її агенти під час кожних виборів висувають національне питання, щоб порізати трудящих, розбити їх єдність і вибрати свого, панського кандидата. І це Луїрипа розуміє, або повинен розуміти. Чому він не вказав на шкідливість такого поняття як мітинг в Шорнклиф або на конвенції в Мелеб? Чому він не сказав, що кожна нація складається з тих, що працюють і з тих, що живуть з утробі інших? Чому він не вказав на класову рівність в націях? Чому він не пояснив, що вовк завжди був, є і буде вовком без різниці, чи він має на собі шкуру українську, чи англійську, чи ісландську?

ЯКЕ ДОБРО ЗРОБИВ ДЛЯ УКР. ФАРМЕРІВ У ФІШЕР "ІХНІЙ" П. БАЧИНСЬКИЙ

Нарікає дописувач, що вони не дістали жодного гренту від уряду за чотири роки. А який то уряд не дав того гренту, чи не ліберально-прогресивний уряд Брекена, тієї партії, до якої Рудко і його прихильники стараються притягнути фермерів? Як би цей уряд журився фермерськими інтересами, то і грент був би. Чому тепер бити поклони перед ліберально-прогресивною партією? Поклони за гренти? За особисті гренти, які називаються охляпами?

А запитайте по ви фермерів виборчого округу Фішер, які гренти дістали вони від уряду завдяки українському послові Бачинському. Чи не каже їх Бачинський підписувати літ нотатки моргеджі за насіння і не слухати брешовиків, які говорять, що фермери повинні дістати насіння від уряду без жодних нотів? Чи український фермерам в окрузі Фішер Бренч живеться, наприклад, краще як українським фермерам в інших округах, де послами є не-українці? Фермери округу Фішер Бренч приїздять до Вінніпегу домогатися реліфу від уряду, самі приїздять і ходять по різних департаментах в парламентській будинку, просять давати реліфу, протестують перед панями, прокидають нанів, що відмовляють реліфу голодним родичам Бачинському навіть не в голові. Він забезпечений, бо українські фермери впершу чергу дали йому добрий реліф тому чотири роки. Але здається, що більше вже не дадуть.

ЧОМУ ОБ'ЄДНАНИЙ ФРОНТ НЕ МАВ ПОПЕРТЯ НА МІТИНГУ В ШОРНКЛИФ

Ще згадує дописувач, що на мітингу в Шорнклиф відбулося об'єднання фронту, але згоди не було. І щоб не робити фразій, "бо в такій спосіб виберемо наших ворогів", то ми старамоси робити так, щоб на нас панський не показували. А я скажу дописувачу і всім Рудковим послідовникам, що на них вже фермери показують пальцями і кажуть, що вони зі своєю ліберально-прогресивною партією опинилися під мостом.

Слід згадати, що мітинг в Шорнклиф був скликаний Рудковими прихильниками, а що Рудко симпатиком об'єднаного фронту ніколи не був, то чому можна дивуватися, що об'єднаний фронт не мав там попертя, бо Рудкові "радикали" "не хотіли роботи фракції", щоб не пошкодити кандидатурі з панської партії. А чи знає дописувач, що одиний вихід для трудящих лежить в будуванні єдиного народного фронту, який набирає сили в цілмі капіталістичнім світі. Боротьба проти фашизму і війни, в якій мали б гинути сини фермерів і робітників є важливіша за гренти. До цієї війни пруть капіталісти різних країн, які контролюють буржуазний уряд, так, навіть ліберально-прогресивний уряд Мекензі Кінга і Брекена. І що робить дописувач, щоб будувати об'єднаний фронт і не дати на гарматне м'ясо може навіть й своїх синів? Нічого. Він стає делегатом на ліберально-прогресивну конвенцію і щирим оборонцем Рудки, який завжди тримався панської політи, навіть тоді, як був в наших організаціях.

ЧОМУ НА МІТИНГУ В МЕЛЕБ БУЛИ ДЕЯКІ ДЕЛЕГАТИ, ЩО Є ПРОТИ РУДКИ

Дуже невдоволений був Рудко і його прихильники тим, що на конвенції в Мелеб були Ковальчук, Гринчишин, Кирильчук та інші. Ці фермери приїхали на конвенцію для того, щоб здемаксувати Рудку як такого, який ніколи фермерських інтересів не обороняв. Про це найкраще можуть сказати ті фермери муніципалу Біфрост, які він відмовляв реліфу. Рудко в радним третього варіанту цього муніципалу, а Ковальчук теж був радним цього муніципалу через два роки і мав добру нагоду пригнати Рудку, як то Рудко "уболюває" над фермерами, і тому йшов на конвенцію 40 миль, щоб розсказати про це іншим фермерам і "допомогти" Рудкові стати кандидатом. На цій конвенції Ковальчук сказав дещо про ліберально-прогресивну партію і закликав присутніх творити об'єднаний фронт. Чи зле зробив він? Луїрипа повинен був зробити те саме. Ковальчук і інші виконали свій обов'язок на цій конвенції, але дописувач занедбав виконати свій.

А якщо Гринчишин і Ковальчук не були правильними делегатами, то чому Рудко і його прихильники не говорили про це на конвенції, де на таке говорення якраз було місце? Чому про це говорити тепер? Більшість Рудкових делегатів теж були неправильні, бо одні зовсім ніхто не вибирав, а інші були вибрані так, що про це мало хто знав. Дістали мабуть від "кандидата" по доларові на "експенсі" і поїхали. От чому вони мовчали на конвенції.

НЕ РУДКОВІ "ПОПЛЕЧНИКИ" А СВДОМІ ФАРМЕРИ ДАЛИ ПОПЕРТЯ КОМУНІСТОВІ

Ще хвалиться дописувач, що "Рудкові поплечники" дали 71 голосів тов. Навізівському. Я скажу, що це не були "Рудкові поплечники", а класово свідомі фермери, які розуміли, що ім з панськими кандидатами не по дорозі. Велике призначення за це треба дати тим фермерам, які щиро працювали в користь комуністичного кандидата під час останніх домінальних виборів в нашій окрузі.

1930 року тов. Навізівський мав більше голосів в Шорнклиф, як минулого року в осінь. Видно, що справжній Рудковий прихильник на Навізівського не голосував. Як ліберально-прогресивний кандидат Горсон мав мітинг в Гак, то фермери добре пригнали мен, за який гинув історичний мітинг в Арборгу. Це один моло-

дик (добре відомий дописувачеві) стали ще більшими "радикалами" і популяризували брошуру-пашквіль Лобая, в якій є повно накленів і брехнів на тов. Навізівського та інших провідних товаришів.

РУДКО ХОЧЕ ЗАДОВОЛИТИ СВОЇ ІНТЕРЕСИ КОШТОМ ФАРМЕРІВ

Може дехто з фермерів округу Гімлі ставить собі питання, чому я критикую Рудку. Таж, мовляв, Рудко фермер, отже, чому фермер має виступати проти фермера. Ні, я не критикую Рудку як фермера, а як одиницю, яка хоче затягнути легковірних фермерів до ліберально-прогресивної партії, панської, буржуазної, капіталістичної партії, яка не дивиться на муки і сльози тисячів фермерських родин, що не мають що їсти і в що одягнутися. Рудко є вірним слугою цієї партії. При допомозі цієї партії він хоче спертися своєю печеною коштом мало свідомих фермерів. Рудка теж прокинає не одна фермер за те, що відмовив реліфу. Коли радний Рудко так "обороняє" інтереси фермерів, то чи думає, що посол Рудко краще обороняв би? Ніколи у світі. Як би так Рудко став послом, тоді до нього не приступали. Він був би ще більш вірним слугою панів. Тому ми мусимо поборювати Рудку і його послідовників.

Он лобайні також кажуть, що вони є робітниками, але вони своїм шкідливим поступком в наших організаціях стали зброєю в руках буржуазії і стараються кидати колоди на визвольному шляху трудящих проти галапасів. Вони є розбичачами єдиного фронту і тому кожний чесний фермер і робітник буде поборювати їх своїми силами.

НЕ ДАЙМО ЗВЕСТИ СЕБЕ НА МАНІВЦІ ОДИНИЦЯМИ, ЯКІ ХОЧУТЬ НАС РОЗ'ЄДНАТИ

Правда, такі як Рудко і його подібні були колись в наших організаціях, але вони були, як це сказав у своїй доповіді на Поширеному Пленумі ТХРФДім тов. П. Прокопчак, "полутчиками", людьми, що не розуміли справжньої суті революційної боротьби, вони сподівалися всесвітньої робітничої перемоги за короткий час, а коли побачили, що до цього ще далеко, що шлях класової боротьби є гіркий і тернистий вони з нього з'їхали, загубились від організації (одні самі повідпадали, а других треба було викидати) і поробились лаясьями буржуазії".

Ось чому ми пишемо проти Рудки на сторінках "Фарм. Життя" і будемо писати про всіх таких "фермерських обонців" і "борців" як Рудко та його подібних. Бо хто говорить фермерам, що в ліберально-прогресивній партії, чи якій іншій буржуазній партії треба їм шукати виходу з теперішніх злиднів і нужди, той свідомо бреше, той веде трудящий народ на манівці, той не хоче бачити кінця цим злидням, той не може мати в нас довіри, фермер ти, робітник, учитель чи дрібний бізнесмен. І над цим повинні заставитися всі фермери округу Гімлі, бо вже досить вони давали себе водити різними політичним амбітникам і манігми, що перед кожними виборами малоють панських кандидатів з крилами ангелів, а по виборах з цих "ангелів" роблять "чорні ангелки", які деруть з нас останню шкуру і не звважають на муки і сльози наших дітей.

МОЛОЧАРІ ЗАГРОЗИЛИ СТРАЙКОМ

Келгарі, Ата, 26 березня. — Протестуючи проти \$10 зайсенсів, члени молочарської організації загрозили страйком, якщо ціна зайсенсів не буде зменшена.

СТАТИСТИКА ГОЛОДУ І ЗЛИДНІВ НА ПІДКАРПАТТІ

"Карпатська Правда" з 9-го лютого, 1936 р., пише про голод і злидні в верховинській провінції наступуюче:

Веречальська Верховина довгі роки була найсильнішим гніздом аграрної партії. Тут Шерешський, бувший король Верховини, нажив свої великі маєтки. Але тут і найскравіше показуються наслідки тієї політики, яку вже 16 років чеська буржуазія при допомозі "нашої" домашньої буржуазії та соц.-демократичних провідників переводить на Підкарпатті. Щоб виявити дійсне положення трудящого селянства на Верховині, наші організації в січні 1936 р. перевели списки на 10-ох селах. Ці списки ось, що на них укажуть:

В селі Жденіюві: 63 господарств мають 184 душі, 38 угрів власної землі, 18 угрів землі орендують, 544 кч. в 1935 р. платили оренди за землю і 197 кч. кари за дрова.

В селі Щербовень: 70 господарств, 164 душі, мають власної землі 109 угрів, орендують 30 угрів, платили оренди 790 кч., за пасовиска кари 100 кч., кари за дрова 314 кч.

Задальське: 342 господарства, 164 душі, 70 угрів власної землі, орендують 16 угрів, платили оренди 526 кч., кари за дрова 1739.

Бистри: 28 господарств, 137 душі, орендували 53 угри, оренди платили 756 кч., за пасовиско 370 кч., кари за дрова 520 кч.

Гукливе: 157 господарств, 1030 осіб, мають 337 угрів власної землі, 279 угрів орендують, платять оренди 4700 кч., кари за пасовиско 840 кч., кари за дрова 5500 кч., мають 439,980 кч. банкового довгу.

Тышово: 22 господарства, 123 осіб, мають 64,287 кч. банкового довгу, платили 98 кч. кари за дрова.

Скотарське: 135 господарств, 705 душ, мають 387 угрів власної землі, 278 угрів орендують, платили за пасовиско 3,642 кч., кари за дрова 2,266 кч., мають банкового довгу 278,05 кч.

РОЗСТРІЛЯЙ БАТЬКА — СИН МУСИТЬ ПЛАТИТИ ЗА ПАТРОНИ

Югославський уряд надто практичний. Можна подумати, що його представники навчилися в котрійсь ньюйорській "бізнесовій" школі. Він дійшов до такої премудрості, що навіть на розстрілі робітника чи селянина хоче заробити.

Як вам читачі, подобається ось такий вишнок згаданого уряду?

Орган горватської селянської партії Мачека "Еполюція" помітив фотодокумент, який ілюструє жахливий цинізм югославських жандармів. Документ цей є рахунком, який писано горватському селянинові Іванові Варга сільською самоуправною містечка Дуброва, в якому сказано, що згаданій селянини мусить заплатити за патрони, якими був розстріляний батько того селянина.

Батько Варги був розстріляний жандармами вчасі демонстрації селян проти примусової розпродажі з молотка матеріалів бачки за неплатежів податків.

Подаємо дослівний переклад цього документа.
"Рахунок."
Варга Івану з Дуброва, дим ч. 465.
Пропонується вам протягом 8 днів заплатити довг в сумі 13 динарів 15 пара, витрачених на п'ять руйничних патронів, що були зжиті при розстрілі вашого батька. Гроші треба доручити до сільської каси одразу.

Н. Верещкі: 73 господарств, 409 душ, мають власної землі 171 угер, банкових довгів — 76,610 кч., платили кари за дрова 12000 кч.

Абранка: 23 господарств, 115 душ, 43 угри власної землі, 39,346 кч. банкового довгу, 1,245 кч. інших довгів.

В. Верещкі: 108 господарств, платили кари за дрова 10,190 кч., мають банкових довгів 86,350, інших довгів — 35,165 кч.

Лазич: 56 господарств, 292 душі, 89 угрів власної землі, мають на це 11,300 кч. банкового довгу і 15,430 кч. інших довгів.

Котилниця: 27 господарств, 136 душ, мають 57 угрів власної землі.

Латірка — 94 господарств, 423 душі, мають 181 угер землі, заплатили: 1916 кч. кари за дрова і 1535 кч. кари за пасовиско.

Хоч ця статистика не повільно все наслідки голоду і не цілком точна, однак дає жахливий нагляд.

На 13 селах в 888 господарств, які нараховують 3,883 душі, разом є 1,582 угри власної землі, 674 угри селяни орендують, за що в 1935 р. заплатили 11,545 кч. оренди; в 1935 р. заплатили ці селяни 29,807 кч. штрафів за дрова і за пасовиска, а на свої мізерний маєток мають 1,090,707 кч. банкових і 51,840 інших довгів.

Трудяще населення Верховини вже тепер терпить страшний голод. Ці цифри чеської і "нашої" домашньої буржуазії жене його до загибелі.

Трудящий селяни це починають розуміти і тому об'єднуються в один фронт та спільно з робітниками наступають на уряди з своїми домаганнями, щоб спасти себе від голодової смерті. Дня 27. І. 1936 р. делегация з 22-ох сіл занесла до уряду домагання за негайну допомогу для голодуючих, за утворення робіт, за зменшення оренд, за розділення латоричанських земель безземельним і малоземельним селянам!

ПРЕДСИДАТЕЛЬ СІЛЬСЬКОЇ САМОУПРАВИ (ПІДПИС) Д. ДУБРОВА, 13. VII, 1934 Р. КАСІЕР (ПІДПИС). ПЕЧАТКА.

Можна сподіватися, що в будущий будуть розсилатися рахунки такого змісту:

Пропонується вам протягом п'яти днів заплатити ось таку суму на закуплення п'ятиох патронів, які будуть вжиті при розстрілі вас. Коли не виконаєте цього, будете покарані тюремю.

Дійсно були подібні історії, але не були в тих мезотинях.

ЕНЦИКЛОПЕДИЯ... В ТЕЛЕФОНІ

В Парижі заведено таку новість: в одній телефонній централь заведено бюро, яке на бажання подає всілякі інформації, що входять в обсяг енциклопедичних відомостей. Цю новість парижане прийняли з великим одушевленням. Інформацій уділяють фахові працівники зі своїх ділянок. Це бюро має ту вищість над звичайною енциклопедією, що згадані фахові інформують одночасно, де можна дану річ прочитати, набути на власність, чи оглянути.

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

НЕ БУДЕ ВЕЛИКОЇ НЕБЕЗПЕКИ ВІД САРАНИ В СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЯХ ЦЬОГО РОКУ

На основі звітів, які отримав ентомологічний відділ при департаменті рільництва в Оттаві, небезпека від сарани цього року буде далеко менша як була в останніх трьох роках в західній Канаді.

Звіти з Манітоби виявляють, що в цій провінції небезпека від сарани буде досить мала. Це тому, що в минулому році поведено було проти сарани широку кампанію і багато її знищено. Цього року провінційний уряд не думає провадити організованої кампанії проти сарани, але підтримувати її в поодиноких дистриктах, де вона з'явиться.

Цього року сарана загрожує 1,000,000 акрів засівної площі в Манітобі, а минулого року таких акрів було 3,500,000. Найбільша небезпека від сарани загрожує яким 28,000 акрам засівної площі в долині Ред Риверу і в північно-західному куті провінції. На 3,500,000 акрів засівної площі в Манітобі з сараною минулого року, 1,900,000 акрів було досить загрожені, 1,300,000 акрів дуже загрожені, а 300,000 акрів були мало загрожені.

В Саскечевані, небезпека від сарани може бути в деяких місцевостях досить серйозна цього року, але менше серйозна, як була минулого року. Звіти показують, що цього року в Саскечевані буде около 10,000,000 акрів з сараною, а минулого року було 16,000,000 акрів. Коли минулого року в Саскечевані було 5,700,000 акрів засівної площі, які були нею досить загрожені, то цього року буде таких акрів лише 900,000. Дуже загрожені сараною акрів було в тій провінції минулого року 950,000, а цього року не сподіваються більше, як 47,000 акрів, де сарана становитиме дуже серйозну небезпеку. Зате в Саскечевані сподіються в багатьох дистриктах сарани на меншу скалю. Найбільше сарани буде

в північно-західному Саскечевані, на захід і південь від Саскатуни і в деяких центральних та південних дистриктах.

Звіти з Альберти говорять, що й там цього року зменшиться величина засівної площі, яка минулого року була дуже загрожена сараною. Коли, наприклад, минулого року в Альберті було 13,000,000 акрів

досить загрожені сараною, то цього року буде лише 450,000 акрів, а на 13,000,000 акрів дуже загрожені сараною минулого року, цього року буде лише 140,000 акрів.

Загрожена сараною територія цього року в Альберті становить яких 70 миль ширини, яка простягається на північ від американської границі, далі тягнеться на захід аж до півніжної гір і поза Келгари, а потім звертає на схід до саскечеванської границі.

РОЩЕННЯ «КРЕСТЕД ГВІТ ГРЕС» В СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЯХ ДЛЯ ПРОДУКЦІЇ НАСІННЯ

Рощення «крестед гвіт грес» для продукції насіння не представляє собою великих труднощів, але численні дослідження переведені на різного роду землях і серед різних кліматичних умовин виявили, що в рощенні цієї трави для продукції насіння краще є притримуватися деяких принципів.

«Крестед гвіт грес» треба сіяти на твердій ґрунті. Перед сіянням ріллу треба завжди добре звалювати. Рілля має мати досить вогкості, щоб насіння могло скоро зійти і рости. Рілля повинна бути вільна від бур'янів. В степових провінціях найліпше сіяти цю траву на сомерфалов, або на землі, на якій передтим росла кукурудза або бараболі. В році, коли є багато вогкості, рілля для сіяння цієї трави можна приготувати на стерні, яку мо-

жна орати в осені або на весні. Численні дослідження виявили, що «крестед гвіт грес» добре виходить, коли посіяти її в осені, але найкращі результати в степових провінціях на чистій землі часно на весні. Вчасне сіяння на весні дає нагоду молодим рослинам добре вкорітись заки настане гаряча погода, але, коли на землі є бур'яни і в землі нема добить вогкості, щоб разом з «крестед гвіт грес» сіяти іншу траву або збіжжя, то сіяння треба відложити на пізніше, щоб зійти всі бур'яни, які треба знищити культуривитором, дисками або боронами. Вчасне сіяння «крестед гвіт грес» в північних околицях не є так важливе, як на преріях. Сіяти цю траву треба мілко. Насіння не повинно бути в землі глибше, як півцая.

НАЩО ТРЕБА ВВАЖАТИ ПРИ НИЩЕННІ ЩУРІВ

Від давних часів для успішності і скорого винищення мишей і щурів вживається трійла. Але вживаючи трійла для нищення щурів і мишей в хаті, треба бути дуже обережним, не лише з огляду на небезпеку, що пожива може перейти трійлою і часом можуть його з'їсти з принадою інші звірята, але ще й для того, щоб затрепні щурі лізуть до неприступних місць і там гинуть, а їхні мер-

тві тіла є небезпечною для здоров'я. У звичайних домах щурі і миші можна досить успішно нищити відповідними пастками, але в стайнях та інших будинках на фермі для успішного нищення щурів треба вживати трійла.

Для нищення щурів уживається різного трійла, але так званий «баріум карбоней» є тана, без жодного омаку і запаху речовина. До котирьох

частин муки додається одну частину трійла і в такий спосіб робиться тісто, або можна робити тверде тісто, коли до вісьмох частин звичайного пориджу додати одну частину трійла. Коли потрібно, то до так приготованого трійла можна додати трохи води, щоб воно було мокре. Затрепне тісто треба тоді поставити на те місце, яким бігають щурі.

До роблення трійла для щурів вживають також фосфору, але фосфор є небезпечний тим, що він є запальним матеріалом, як також постає небезпека для людини тоді, коли вона мішає фосфор з іншими додатками, щоб зробити трійло. Тому найліпше фосфору зовсім не вживати, коли приготуєте трійло для щурів.

Останніми роками в кампанії нищення щурів в Сполучених Державах почали вживати на широку скалю так званий «ред сквил». Він має першеступню над іншими різними препаратами для нищення щурів тому, що він є майже зовсім нешкідливий для людей і домашніх звірят, зате він є сильним трійлом для щурів, коли його відповідно приготують. Для цього рекомендується вживати свіжої посиченої риби, риби в бляшанках, свіжо змеленого м'яса, пориджу, кукурудзяної муки або грису, як принаду. Коли робите принаду з риби або м'яса, тоді треба змішати одну унцію «ред сквил» (дістанете його в аптеці) з достаточною кількістю води, щоб таким чином зробити ріденьке тісто без грудочок, а до цього треба додати один фунт риби або м'яса і тоді добре вимішати. Коли ж робите принаду з пориджу (сирового), кукурудзяної муки або грису, то до одного фунта кожного небудь з них треба додати одну унцію «ред сквил», описав же чинівати солодкого молока або води і все це добре вимішати.

ПОСИЛОВАЧ ТОНІВ СЕРЦЯ

Фізіологічна кафедра харківського медичного інституту сконструювала посиловач серцевих тонів, який посилює звуки биття серця в 350 разів. Конструктор посиловача — лікар Скляров.

За щастя матері й дитини

Однею з найблискупіших сторінок в історії заходів партії й радянської влади, «які на ділі здатні визволити жінку, на ділі здатні змести і знищити її нерівність з чоловіком, по її ролі в громадському житті» (Ленін) — є розвиток справи охорони материнства й дитинства.

Як «охороняли» здоров'я жінки й дитини за часів царату — це пам'ятає наше старіше покоління. З матеріалів ІХ піаретського з'їзду російських лікарів видно, що смертність серед дітей фабрично-заводських робітниць становила понад 530 на кожну тисячу виготовлених матерями. У дореволюційній Росії на першому році життя щороку вмирало півтора мільйони дітей, тобто половина всіх, що народилися. Від пологів щороку гине 60 тисяч жінок. Допомогу в лікарнях мали змогу діставати в середньому від 0,2 до 0,6% породілчань.

Щоб уявити, як було організоване до революції медичне обслуговування матерів і немовлят, — варт нагадати такі цифри. На території України в 1913 році існувало... 3 жіночі консультації і 5 молочних кухонь.

Жахливі дані темряви, не уцтва!

Усе це минуло. Але закордонном, у капіталістичних країнах і тепер стан жінки-матері, яким не відрізняється від того, що колись було і в нас. Безробіття, злидин, лицемірна мораль буржуазії, що розглядає жінку, як істоту нижчої породи, що поділяє дітей на «законних» і «незаконних», — усе це приводить до катастрофічного розвитку проституції, до торгівлі власними дітьми, безпритульності та інших «досягнень» буржуазної культури. У самій тільки Японії тепер налічується до 60 тисяч лише зареєстрованих проституток, а незареєстрованих куди більше. Тут такі в Японії за один рік (1934) продано в рабство і до будинків розпусти 60 тисяч селянських дівчат. Кількість годуючих дітей газета «Токіо-

Ніці-Ніці» обчислювала в 1934 році в 700 тисяч.

Булетень «Армії порятунку», що видається в Гамбурзі, наводить такі характеристики радки, які ілюструють стан жінок у фашистській Німеччині:

«Хоч наш вождь і висловився в своїй книзі «Моя боротьба» за боротьбу з проституцією, — в нашому місті знов побудували цілі вулиці будинків розпусти.»

За даними німецького об'єднання судів, у країні гітлерівського фашизму є не менше 200 тисяч безпритульних підлітків. Тисячі жінок тут щороку від безвиході кінчають життя самогубством.

А ось як ідеологія фашистської «охорони здоров'я» об'єднує наступний напрям своїх дій. Професор Куленкамер у журналі «Дейче Рундшнау» пише: «Занадто широка допомога під час пологів може зберегти чималою числу дітей життя, але життя цих дітей має в собі передумови захворювань і, тим самим, несе багато шкоди для матері, дитини і суспільства. Законодавство повинно навести тут лад».

Буауірство фашистів чи не найхарактерніше виявлено в їх ставленні до жінки-трудівниці, матері.

Фашистські молодички раді старіяти. В Берліні, в інших містах вони закрили всі консультації для вагітних, різко скоротили число ліжок у родильних будинках.

Величезною повагою, піклуванням партії й уряду оточені матері й діти в соціалістичній країні. Самих тільки жіночих і дитячих консультацій у 1935 році було на Україні 711, в цьому році за планом буде 780. У постійно діючих яслях є 84,394 ліжка, у сезонних — 1,311 тисяч. Така статка ясел дає змогу обслужити 70—80% дітей робітниць основних галузей промисловості. На селі під час польових робіт до ясел забираємо майже всіх малих дітей. Ми запланували вже на цей рік довести сітку постійних ясел на селі до 60 тисяч ліжок. Породильниці наші дістають

кваліфіковану медичну допомогу в лікарнях. Це можна побачити з того, як збільшується статка пологових ліжок. У 1934 році їх було 7,865, а наприкінці 1935 року — 11,589 (з цієї кількості 7,457 на селі).

Справжнього розв'язання проблема медичної допомоги породильницям на селі дістала лише наприкінці 1934 року в наслідок блискучої пропозиції П. П. Постишева про організацію родильних будинків безпосередньо по колгоспах. Цю пропозицію з блискучою швидкістю здійснили колгоспники і наші віталі жінки. Тепер на Україні ми маємо 1,215 колгоспних родильних будинків, а в них 3,563 ліжок. Це дає змогу обслужити 70—80% породильниць. У поточному році кількість ліжок має дійти до 5,000—5,500, а це означає, що ми зможемо обслуговувати майже в сіх породильниць, отож, виконаємо тут поставлене перед органами охорони здоров'я завдання на другу п'ятирічку, і виконаємо його достроково.

Жінки радянської країни останніми часами дістали від медичної науки прекрасний подарунок — знеболювання пологів. Це величезне досягнення, яке ще раз доводить піклування про жінку.

За кордоном проведення пологів без болю є привілея багатих. У нас знеболювання має стати найприсутнішим засобом для всіх трудящих жінок.

Уже до початку 1936 року в київських клініках професорів Крупського, Писемського, Вітенбурга та Лозинського, професорів Сахарова, Цомакіона (Одеса), Хохлова (Дніпропетровськ), в клініках професорів Козинського та Лівшіної (Харків) широко розгорнулося знеболювання пологів. Цей захід поступово впроваджується і в акушерську практику на селі. Знеболювання пологів провадить лікар Чорна в Березанському районі. Роблять це вже і в деяких колгоспних родильних домах.

Партія й уряд постійно дбають про те, щоб від цього батьківського подарунку будуть заможні молоді. В артілі тільки на один трудовень і тільки самих грошей припадає понад п'ять карбованців... Старий був у великому замішанні. У цю мить дочка Оксана, розгорнула білу хусточку і викинула якийсь папірець... — Тату, ми з Павлом вирішили з моїх заробітків одністатки вам вартість ста трудовенів, — сказала Саміло Потапович теж не суперечить. А вже там обернулася вона до свекри... Так, так, дочко, так, згодливо, — затакав свекор зза стола. — А то якже — треба, треба допомогти своєму батькові... Валій дати, дочко. — Передаю вам, тату, доручення. За ним одержите в колгоспі 108 пудів хліба, та 550 крб. грошей, та чотири пудів меду, та 55 пудів абрикосів та 15 пудів вишень... Це був старий подарунок. Здавалося, навіть, розкішні квіти на стінах перед ним поблкнули на мить... Потім комсомольці подарували молодим дві в'язки книжок. Заграла музика. Павло крутився з молодого Оксаною у вихорі танцю... ВИПЛАЧЕНО \$12,708,837 ШПЕНІЧНОГО БОНУСУ

ДОЧКИН ПОДАРУНОК

Достигали абрикоси. Наливали густим медовим соком. Старий сторож Омелько тихо бродив садом, вирівнював підпорки: деякі прогиналися під важким гіллям. Зупинився проти дерева, замислився. Такого врожаю в артільному садку не було вже давно. Немов земля відкрила найбагатіші свої джерела. Пробився сік землі по жилах корени, по стовбуру, розтікався по гілках, затопив сад солодкими пахощами, згус на гілках важким янтарем.

— Та це багатство, — промовив сам до себе, почне рахувати на розв'язі: скільки таких дерев припадає на кожний гектар, а скільки — на кожного колгоспника.

Та про щоб не думав старий, а все до одного зверпе: чи напоягати сват, щоб всі прибутки з трудових дочок перейшли до молодого. Вже він — Омелько — і засіки поширив, щоб було куди прийняти дочин хліб.

То ж не знав старий Омелько — радий йому, що дитина між виходить, чи не радий. Ясно єдине, що йому — у нього вийшли тільки дев'яносто трудових, добутих сторожуваними.

На першечках дерев тусквіло і агасило промінні сонця. Вийшла в сад дочка Оксана. Була в святковому вбранні, повила червими вишкрянувала. Чокни в дочку нашіл рожевим подум'ям. Підступила і вмішала закрути лужаний, буйно веселий блиск очей.

Прійшли дідусь Саміло

сидять у хаті, — сказала, — кличуть вас.

— Кому, «дядько», а тобі може і свекор, — посміхнувся у бороду. — Позабували в комсомолі...

Знову по обличчю старого ковзнула тінь, згадав про трудові. Насупився.

— Скажи своєму свекрові, а моему сватові, що не можу зійти з поста. Так йому і скажи, мовляв, батько стоить на посту, охороняють артільні абрикоси. Коли хоче чогось вимагати, нехай сюди вийде.

— Навздогін ще гукував: — Ти йому розговкач... Що саме абрикоси на порі, батько боється, щоб хто не обтрусує... Громадське, мовляв, добро.

«Ще розпінняється, старий дурень», — пробурмотів про себе Омелько і знову заглибився в думи.

Сьогодні дочка справляє заручини. Звичайно, не годілося б кликати свата на розмову в сад. Та ще з яким почтом.

Омелько почав пригадувати, як він женився колись. Пам'ятає, в перший день весілля йому приречили до боку нагайку. Такий був звичай, щоб молодий усе весілля відбув при нагайці. Це для молодого дружини. Коли б після «комори» виявилось, що дружина була «печесною» — привселюдно зав'язи її бити...

На заручинках старі домовились, яке придане буде за молодого. Але розмову про це заводили не свекра. Поки дівчата сиділи цілі ожеденні, як подана сніг перемішували вишкрянували. Тесть, на-

м'ятає, сидів на покуті поважний, надутий. І не те, що він багатий був.

За придане старі люто торгувались, за кожну подушку і за теліний хвіст сварилися. Де дівалась тоді пишна бундючність, надута і погордлива поважність.

Згадав це старий Омелько і тоскою подумав:

«Ось приїде сват і почне сваритися за дочині трудові, як колись за придане сварились».

Сват справді вийшов в сад. Сива, аж жовта борода його була розчісана. Від нового піджака віяло лежалим духом скрині. Привітався, розпитав про здоров'я, похвалився на своє звання в руці абрикосів, а потім схвально кланявся нізком:

— Солодкий трудовень буде в цьому році... Сядьмо, свате Омелько, під цією вишенькою, та поговоримо про діло, — запропонував.

Посідали, насторожено помовчали.

— Чув я, свате Омелько, що добро з дочиних трудових хочете ви залишити в себе на господарстві. Може, звичайно, неправда тому, що я люди говорю...

Омелько ривчало, не по старості, змінився на по...

— Вибачайте, свате, — промовив задихаючись, — але єдине нам не доведеться... Абрикоси якраз на порі, боюся, щоб хто не потрусує смерком... Менше й на дочині трудові припадає. Прошу проїтися зі мною.

Старикі шукать садом уздовж і впоперек. Розмова гостришала.

З хати Омелька виплила пісня:

Ой, летів соколенко через вишневий сад. Та вдарився крильчком об виноград.

— «Чи тут моя галочка, чи немає».

Чи з іншим соколиком лігає».

Ой, їхав, їхав Павлусь мимо тестів двір.

Та вдарився кін'ю коником об двір-частюк.

— «Чи тут моя Санечка, чи немає».

Чи з іншими молодцями та гуляє.

Гуляй, гуляй та Санечко заручена»...

Старі стояли наспроти один одного. Обидва одночасно зрозуміли, що їхня суперечка тут ні до чого — заручини проходять незалежно від їхньої згоди чи незгоди. Пісня лилась, як річка — повноводна і невпинна.

Пісня урвалася і весілля сплинуло шумним сміхом. З сміху виплеснула записиста чагушка:

«Товкла піною, терла сіль»

Поломала ступу;

Сиділа «тримину», загримів, знісками затупав.

Не тупочи, свекре — Поворотиш ребра — Ноги покалічиш, За тебе одиш.

Ти від мене шокний, Я від тебе вища — Ти в бригаді конох, А я — бригадирша».

Старий Омелько просидів до кінця і задоволено поеміхнувся.

«Весілля гості перемішав до молодого Весілля, хто за-

ходив у хату, ахав від несподіванки. Вся піч і навіть всі південна стіна у хаті молодого були розписані розкішними квітами. Вони розквітли на стінах цідими букетами. Кожна тоненька зелена стеблина вилазила від землі, з мерехотю горщика. Але всякий розумів, що з землі не могла вирости така пишнота. Тонкі стеблинки, розкидаючи на всі боки зелене подум'ям листків, звивалися догорі і вибухали барвистими ракетами синіх, рожевих, червоних, жовтих і жовтогарячих пелюстків.

Гості на тих розкішних квітах легко влінали руку Оксани. Ні одна квітка не була схожа на ті, що ростуть у квітниках. Оксана малює не так, як інші. Під її руками розквітають незнані досі квіти і сплітаються в набачені узори. Вони — як пісня, що тільки не народжується.

Старикі, сідаючи за столи, багатозначно поглядали на ті стіни розписні, підмургували на Оксану і добродушно жартували:

— Ну, й моторні тепер дівчата.

Молодий, русявий і круглолиций Павло сидів за аничаем на покуті. Він загалом на цей весілляний церемоніал дивився трохи іронічно. Походжав серед гостей, чагував, жартував, крутив у танці дівчат, випускав свій дужий голос у весілляні пісні. А коли яка пісня не подібалася — смішив співаків і пісня ці беззастовно потопала у реготі. Був меткий Павло на вдачу і легко викручувався. Коли брат Оксани з іншими своїми товаришами, що були на підтанку, перед вїздом мо-

лоді загородили ворота і попросили за старим звичаєм вилучити за сестру.

Павло поклав на долоню «братину» тартарину не «таляр» а цибулину. Братик теж не розгубився — під загальний і дружний регіт він причепив ту цибулину собі на тому місці, де годинники носять.

Весілля йшло до кінця. Прийшла пора для даровизни. Гості поглядають на молодого. Ось він своїм звичаєм скаже — годі, мовляв, вам, старі, पुстві виторяти. Яка така даровизна може бути в хаті колгоспника.

Але ж ні, не говорити цього. З поважним обличчям ставити на тарілку чарку, наливає повно, підносить тестеві Омельку.

«Ой, роде, роде багатий! Даруй товар рогатий! — пароздрібі затигнули молодички.

Омелько витяг з кишені вузлик з п'ятьма карбованцями і затиснув у кулаку.

— Дарую тобі, сину, дочку, — промовив поважно.

Хтось у кутку пирнув зо сміху.

Омелько хотів це подарувати «зелену теліщу», цецто ту, якої ще немає, але якої чекають від старшого корони. Але з нагоди весілля артіль подарувала молодому дішну корову. Обидва вони були добрими подарунками. Омелько не наважувався викоплюватися з своїм подарунком.

Залишався останній. Треба з бризкотом виспатати на тарілку гроші і сказати: «Дарую вам срібні, щоб не були бідні». Але старий брав у кулаці вузлик з грішми і вагався. Розу-

мив, що не від цього батьківського подарунку будуть заможні молоді. В артілі тільки на один трудовень і тільки самих грошей припадає понад п'ять карбованців...

Старий був у великому замішанні. У цю мить дочка Оксана, розгорнула білу хусточку і викинула якийсь папірець...

— Тату, ми з Павлом вирішили з моїх заробітків одністатки вам вартість ста трудовенів, — сказала Саміло Потапович теж не суперечить. А вже там обернулася вона до свекри...

Так, так, дочко, так, згодливо, — затакав свекор зза стола. — А то якже — треба, треба допомогти своєму батькові... Валій дати, дочко.

— Передаю вам, тату, доручення. За ним одержите в колгоспі 108 пудів хліба, та 550 крб. грошей, та чотири пудів меду, та 55 пудів абрикосів та 15 пудів вишень...

Це був старий подарунок. Здавалося, навіть, розкішні квіти на стінах перед ним поблкнули на мить...

Потім комсомольці подарували молодим дві в'язки книжок. Заграла музика.

Павло крутився з молодого Оксаною у вихорі танцю...

ВИПЛАЧЕНО \$12,708,837 ШПЕНІЧНОГО БОНУСУ

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKING AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 61 466

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної сер. 1.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Причард і МекГрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік

FARMER'S LIFE
 Cor. Fritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada
 Редакція за оголошення не відповідає.

ЖИТТЄВИЙ РІВЕНЬ КОЛГОСПНИКІВ В СРСР ПОСТІЙНО ПІДНОСИТЬСЯ

В спеціальній каблєграмі до "Нью Йорк Таймс" від 15 березня 1936 року, Героуд Денні, московський кореспондент цього часопису доносить про велике піднесення життєвого рівня індивідуальних колгоспників в Радянському Союзі. Індивідуальним колгоспникам підвищено заробітну платню, а це дало їм кращу спроможність купувати більше різних споживчих і фабричних продуктів.

Газета "Правда", орган Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків) пише, що сільське населення не потребує більше журитися своїм щоденним хлібом. Денні додає від себе, що всі дані вказують на те, що так воно є, як пише "Правда". "Тепер це певним", пише "Правда", що в 1936 році колгоспники не лише ще будуть мати досить хліба зі свого заробітку в 1935 році до нових жнив, але ще й лишиться їм багато збіжжя, яке вони зможуть продати."

Заробітна денна платня однієї особи після жнив минулого року в Північній Кавказі становила від 5 до 17 кілограмів. Пересічна родина колгоспника, в якій було трьох робітників, мала минулого року 462 трудоднів, а деяких місцевостях навіть 600 трудоднів. Деякі колгоспні родини заробили минулого року так багато, як п'ять тонн збіжжя, дев'ять тонн бароболь і 1,000 карбованців готівкою. Збіжжя платилося пересічно по одному карбованцеві за кілограм, а бароболь по 25 копійок за кілограм. Коли це все підрахувати, то вийде, що одна така родина колгоспника заробила минулого року більше як 8,000 карбованців, не зараховуючи того приходу, який вона має зі свого власного поля.

Найкращим показником того, що життєвий рівень колгоспників значно піднявся, говорить Денні у своїй каблєграмі, є те, що минулого року колгоспники продали 38 проц. більше м'яса, як в 1934 році, 48 проц. більше збіжжя, 55 проц. більше бароболь і 40 проц. більше ярини. Одночасно колгоспники споживають далеко більш кількість такої поживи як м'ясо і товщі, яких донедавна не було недостатком.

В останній році колгоспники спожили 52 проц. більше цукру і цукерки, 21 проц. більше масла, 25 проц. більше ярини, 13 проц. більше оливи, 18 проц. більше м'яса і смальця, 9 проц. більше квасної сметани і 7 проц. більше хліба.

В той сам час збільшилося купно фабричних продуктів колгоспниками. І так: купно черевиків збільшилося на 18 проц., текстильних товарів — на 22 проц., готової одежі — на 36 проц., меблів — на 43 проц., мила — на 37 проц., шіток до зубів, перфумів, рушників і т. ін. — на 31 проц.

Ось це є маленький образок того, як зростає добробут колгоспників в Радянському Союзі. А в Канаді з кожним днем зростають злидини серед фермерів. Деякі фермерські діти вже забули, як виглядають цукерки, а про нові меблі до хати — фермери навіть не думають. Тепер вони журяться де взяти насіння для засіву, а в Радянському Союзі уряд дбає, щоб колгоспники мали чистосортне насіння кожного року.

УРЯД АБЕРГАРТА ЩЕ РАЗ ВІДЛОЖИВ ВИПЛАЧУВАННЯ ДИВІДЕНДІВ

Прем'єр Абергарт заявив остаточно, що його соціал-кредитовий уряд не міг прийти до порозуміння з майором Доглесом, "батьком" теорії про соціальний кредит, бо пропозиції Доглеса були того роду, на які Абергарт не міг погодитися. Доглес вже не приїде до Альберти, щоб допомогти Абергарту перевести в життя теорії про соціальний кредит, на підставі яких соціал-кредитовці обіцяли перед останніми провінціальними виборами виплачувати кожному дорослому громадянину по \$25 місячної дивіденди.

Абергарт вже зарядив був навіть реєстрацію всіх альбертійських громадян, які мають потрібні кваліфікації на побирання місячних дивідендів, вже й реєстраційні форми виготовляв, щоб їх розіслати по цілій провінції, а тепер каже, що його уряд зривав всієї стосуєми з Доглесом і відкладає реєстрацію на неможливий час.

Тепер Абергарт каже, що його уряд без Доглеса береться за переведення в життя соціального кредиту, але заявляє виразно, що нехотів би до виплачування дивідендів десь аж на другий рік, тому нема тепер потреби перевести реєстраційні форми громадян, які мають право на обіцяні соціал-кредитовцями дивіденди. Є досить часу перевести таку реєстрацію в наступних одинадцятих або дванадцятих місяцях, заявив Абергарт, тому його уряд відложив цілу справу на бік на якийсь час.

Так ставиться уряд Абергарта до виплачування обіцяних альбертійському народові місячних дивідендів. Але до бондголдери його ставлення є зовсім іншакі. Вони не хочуть чекати дванадцяти місяців на проценти від провінціальних бондів. Абергарт журиться дуже тим, що на 1 квітні його уряд має заплатити бондголдерам рату \$2,000,000 і не має де роздобути грошей. В ці дні Абергарт вже кілька разів телеграфував до канадського міністра фінансів Дюнінга, але той навіть не відповів на телеграми. І тепер Абергарт дуже боїться, що коли він не заплатити цього дому на 1 квіт-

Фотознімка передана по радіо до Нью Йорку. Це солдат фашистської Німеччини, стоїть на варті в місті Кельн, Німеччина, в демілітаризованій зоні Рейншици. Це місто Кельн, як також інші місцевості в Рейншици, захопила армія Німеччини, порушуючи тим договір у Версалі й Локарно, який був складений після минулої світової війни, а який також підписали представники німецького уряду. Цей вимарш німецької армії в демілітаризовану зону Рейншици становить зараз велику загрозу війни на заході Європи, особливо проти Франції.

ня, так тоді кредит Алберти піде зовсім на пси, хоч і тепер він під псом.

Можна, однак, сподіватися, що по довших переговорах і торгах містер Донінг позичить Абергарту \$3,200,000, щоб бондголдери віддали свої проценти на час і не пішли, не дай боже, на ринці. Бо й в пана Донінга таке саме чуле серце до бондголдери, як і в пана Абергарта. Кредит Алберти і цілої Канади мусить бути втриманий за всяку ціну, говорив колись Бенет. Про це саме дбає містер Донінг і містер Абергарт. Абергарт кількома наворотами запевняв бондголдери, що з їхніх грошей не пропаде ні один цент. Багацьке не сміє пропасти, а простий народ, думає Абергарт, можна вічно годувати обіцянками.

В ЦЬОМУ МІСЯЦІ ПРОВАДИТЬСЯ ПРЕСОВА КАМПАНІЯ В КОРИСТЬ «ВОРКЕРА»

Англійську робітничу газету "Воркер", що виходить в Торонто, читають широкі маси трудящих Канади, що належать до різних народностей. Читають тому, що "Воркер" є однією масовою робітничою газетою на англійській мові в Канаді, яка широко висноє кожну важливу справу, якою цікавляться канадські фермери і робітники, як також правильно аналізує кожну світову подію міжнародного характеру, про яку трудящі Канади мусять мати правильне поняття, якого вони не набувають, коли будуть читати капіталістичну пресу.

"Воркер" є однією робітничою газетою на англійській мові в Канаді, яка веде безстрашну боротьбу за єдиний фронт трудящих Канади проти фашизму і воєнної небезпеки. І коли сьогодні до цього єдиного фронту прилучаються робітники, фермери, інтелектуальні робітники і взагалі вільнодумуючі люди різних народностей, які ненавидять кривавий фашизм і не хочуть бачити нової різни народів за капіталістичні інтереси, то львину частину признання за це відрадне явище в Канаді треба дати "Воркеру".

Між читачами і передплатниками "Воркера" є досить поважне число українських робітників і фермерів в Канаді. "Воркер" читається між ними великою симпатією, бо поминувши те, що ця робітничка газета є безстрашним борцем за інтереси всіх трудящих Канади, "Воркер" завоював собі симпатію українських трудящих тим, що він був однією робітничою англійською газетою в Канаді, яка зводила вперту боротьбу проти депортації робітників і фермерів чужинського походження, яких власти намагалися депортувати тільки за те, що вони опинилися на реліф, або брали активну участь в революційній боротьбі канадських робітників і фермерів, в боротьбі за людське життя.

Ей! 1 травня, 1936 року, "Воркер" стає щоденною газетою і буде називатися "Дейлі Керіон". Кращого часу для цієї історичної події в житті канадських трудящих, здається нам, підібрати не можна. Перше Травня є історичною подією в житті і боротьбі міжнародного пролетаріату і трудящого селянства. Це є свято боротьби трудящих в цілому світі за краще життя, боротьби, яка веде до соціалізму і до безкласового суспільства.

Цією історичною подією в житті канадських робітників і фермерів радитиме кожний, що розуміє значення і потребу класової боротьби, радитимуть нею й трудящі поза кордонами Канади. Во зрїст бойової робітничо-фермерської преси в Канаді є найкращим доказом класової свідомості трудящих цієї Канади, а революційний рух в Канаді є нерозривною частиною революційного руху в цілій капіталістичній світі.

Редакція "Фармерського Життя" радіє цим новим здобутком класової свідомості робітників і фермерів Канади. Але ми знаємо, що на видаванні цієї газети треба мати досить фондів. Газета "Воркер" завжди провадила свою пресову кампанію в місяці травні, але цього року, з приводу тієї події, що "Воркер" ("Дейлі Керіон") почне виходити щоденником з 1 травня, пресова кампанія в користь тієї робітничої газети провадитиметься в місяці травні, як і традиційним місяцем пресової кампанії в користь української робітничо-фермерської преси в Канаді. Тому між нашою пресою і "Воркером" прийшло до порозуміння, на підставі якого усе українське робітничо-фермерське організацій провадить пресову кампанію для "Дейлі Керіон" ("Воркера") не в травні, а в квітні, як і минулими роками. Усе інші організацій провадить кампанію на "Воркера" в травні, а усе українське робітничо-фермерське організацій, усе їхнє членство, усе членство нашої преси й симпатичи провадить в травні пресову кампанію для "Укр. Робітничих Вістей", "Фармерського Життя" і "Робітничий".

Лобай згадує про ресторани, але мовчить чомусь про Голлівуд

Лобаївська "Правда" від 25 березня ц. р. вмістила "надісланий допис" п. н. "Що робітники думають і говорять про навізівщину", але навіть місцевості не подала, з якої цей допис мав наспіти. Це дає добру підставу думати, що він наспів з редакції "Правди" у Вінніпегу до редакції "Правди" у Вінніпегу. А щоб воно так не виглядало, то Лобай, редактор "Правди" вгтавив під дописом свою завагу, довшу як самий допис.

Автор допису "Буковий" каже, що Лобай не є контрреволюціонером, бо це, що він ходив до того або того ресторану їсти, не хотів продавати "Воркера", іхав на відпустку аж до Дітроїт (про Голлівуд нічого не згадує), не ходив на "пикет лайну" і т. п., це є доказом контрреволюційності Лобаєв. Одним словом, "революціонером" є той, хто не показує свого носа з офісу аби хати тоді, коли страйкуючі робітники зводять боротьбу з підприємцями за кращий кусок хліба, той хто їде до Голлівуду на "гуд тайм" тоді, коли канадська реакція робить скажену нагірку на революційний рух робітників і фермерів.

Істи в тому або іншому ресторані, каже дописувач, є контрреволюцією. А Лобай у своїй завазі підтверджує це і каже: "Іда в тому чи іншому ресторані, або дома, як хто має свою хату, а також виїзд на відпустку — цілком приватні справи. З своїми грошми (не організаційними) кожний може поступити, як сам хоче..."

Згода! Але таке саме право прислугує і іншим, а не лише Лобаєві. Якщо зі своїми грошми кожний може поступити, як сам хоче, то чому Лобай у своїм пацквілі рахував гроші Навізівського і закладав, що він (Навізівський) провадить "гойне" життя? Іда "в тому чи іншому ресторані" не було б для Лобаєв "приватною справою", як би він мав свою хату і їв вдома, а Навізівський

їв в ресторані. Лобай зараз використав би це проти Навізівського і сказав, що Навізівський провадить гойне життя. "Важливе в цьому випадку ге, яку платню побирає організаційний робітник", говорить Лобай даліше у своїй завазі і каже, що хоч він був першим редактором "УРВ", то побирав через всі роки 5 доларів на тиждень менше платні, як брали інші редактори, адміністратор і старші робітники в друкарні.

Я скажу від себе, що важливе в цьому випадку також те, скільки роботи хто виконує, а часом (хоч не обовязково) треба брати на увагу й те, як за велику родину має такий організаційний робітник, чи може він вижити з тієї заробітної платні, не говорячи вже нічого про поїздки до Дітроїт і Голлівуд та про їду "в тому чи іншому ресторані".

Я не хочу обороняти Присташа, бувшого редактора "Фарм. Життя", про якого Лобай пише, що він брав через кілька років по 10 доларів більше платні на тиждень, як Лобай. Присташ сам потрапив себе оборонити перед закладом лобаївців, але правду так сказати треба, бо дехто готов подумати, що Лобай готов був скинути з себе останню сорочку для організації, а всі інші хотіли якнайбільше її використати.

Присташ мав в той час родину, яка складалася з 8 осіб, а Лобаєва родина складалася з одної особи, тобто з нього самого. Поділіть тепер Присташову платню на його родину і побачите, скільки припадало на одну особу в Присташевій родині, в скільки на кожну особу в Лобаєвій "родині". Додаймо до цього ще й те, що були часи, коли Присташ сам редагував газету на вісім сторінок кожного тижня й крім цього виконував інші організаційні обовязки, а Лобай редагував три сторінки на тиждень й завжди нарікав, що має забагато роботи. Але це не пе-

решкодує Лобаєві писати в практичній завазі, що: "До редакції приходили люди на менше відповідальну роботу, але вони від самого початку брали більшу платню, як Лобай".

А далі Лобай пише так: "Коли переведено останню зніжку платні робітникам у видавничстві, Лобаєві рішено платити \$19 на тиждень, але він добровільно зменшив собі платню, не на одного долара і брав \$18 на тиждень. З такою платнею — \$18 — він відлішов від роботи після 10 березня 1935 р., в той час як інші редактори брали по \$21, \$22.50 і навіть \$25 на тиждень".

Але й тут Лобай "забув" сказати правду, бо в той час, коли він відходив від роботи, ніхто з редакторів не брав по \$25 тижнево.

А от вам ще одна цікава річ Лобай:

"... Істий є такий організаційний робітник, що не їдять в ресторані або не були в Дітроїті (про Голлівуд знову ні словечка. — М. С.), але вони мають свої дома чи ферми вартості кілька тисяч доларів, або тисячі в банках, бо вони брали й беруть більшу платню, як брав Лобай, а деякі давали на робітничі справи значно менше від нього."

І нову постає питання: якшо інші редактори, до того ще й жонаті, які брали зразу п'ять, а пізніше лише три долари більше платні тижнево, мають сьогодні "свої дома чи ферми вартості кілька тисяч доларів, або тисячі в банках", то чому Лобай такий "нещасний", що "нічого" сьогодні не має. Якшо вони поробилися таким великими "багачами", то чому Лобай відішов такий "бідний" від роботи в редакції?

А котрі то організаційні робітники ще й нині мають ферми вартості кілька тисяч доларів? Добре було б, щоб Лобай назвав тих "куркулів" по імені, а не воював у своїй газеті брехливими фразами.

М. САВЯК.

ПОСЛИ СОЦІАЛЬНОГО КРЕДИТУ В АЛБЕРТІ ПОВАЛИЛИ ШКІДЛИВИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ

19 березня ц. р. альбертійський міністр муніципальних справ вніс в парламенті законопроект, який мав вкоротити демократичні права народу, бо забороняв кандидувати на річку або радного до муніципалу для фермерам, які залагають з податком.

Як лише стало відомим, що уряд Абергарта носитьється з думкою внести повийний законопроект на першій сесії соціал-кредитового парламенту, маси альбертійського народу піднесли про цього сильні протести. Фермери різних політичних поглядів і організацій скликали масові мітинги на яких ухвалювали протестні резолюції і підписували петиції, якими заснавали уряд Абергарта і свої послів.

І коли законопроект дано під голосування, то велика частина соціал-кредитових послів голосували проти цього недемократичного законопроекту і повалили його.

Ця велика перемога напонила альбертійський народ надією, що при допомозі об'єднаного фронту і кооперації з боку прогресивних соціал-кредитовців, можна також повалити бюджет уряду Абергарта, який каде нові податкові штари на плечі тієї верстви народу, яка не має зідки платити дотеперішних податків. Цей бюджет помагав Абергарту вкладати його фінансовий дорадник Магор, якого, кажуть, рекомендували Абергарту банкіри з Ст. Джейме стріту в Монреалі.

Соціал-кредитові послі альбертійської легіслятури, які голосували проти повийного законопроекту, заслуговують на признання від усіх тих людей, які противляться вкорочуванню демократичних прав народу. Ці послі підтримують Абергарта так далеко, як він обіщав збільшити купунку силу фермерів, робітників і дрібних бізнесменів, але вони дали тепер до розуміння Абергарту, що вони не будуть толерувати законопроектів, які мають за ціл вкорочувати цивільну свободу народу.

Багато людей Альберти є заражені бурени проти уряду Абергарта за те, що цей уряд вже ухвалив деякі закони, що виходять на шкоду трудящим. Бюджет Магора і податкова програма Абергарта збільшує тисарі альбертійських фермерів, робітників і середнього класу. Можна сподіватися, що опозиція соціал-кредитових послів до вкорочування демократичних прав народу буде одним кроком вперед до опозиції бюджету Магора, в якому видно руку великих фінансієрів.

Рух великого об'єднаного фронту альбертійського народу находитиме покищо в початковій стадії. Треба тільки доложити до нього більше енергії, а тоді можна буде зреалізувати те, за чим альбертійський народ голосував 22 серпня 1936 року. А голосував він за соціальне забезпечення.

ВІДКРИЛИ НЕЗНАНУ ДУЖЕ ГАРЯЧУ ЗІРКУ

Д-р Едвін П. Гоббл, астроном, недалеко Лос Енджелес, Кал., оповістив недавно, що відкрив незану досі зірку в констеляції (звіздозборі) Вірго. Цю нововідкриту зірку думають назвати Нова Вірджинія.

Зняті спектрограми виявили, що ця зірка виступає, тобто перемінюється в часу сліучного газу з температурою понад 300,000 степенів і стала така блискуча, як 10 мільйонів наших сонць.

Але тому, що Нова Вірджинія віддалена від нас на 42 квітнільйонні миль, отже світло з неї прибігло на землю за 7 мільйонів років. А як учені кажуть, людина появилася на нашій землі приблизно 1 мільйон років тому.

ОЛЕКСАНДЕР І ОБУРЕННЯ...

В херсонському державному історичному архіві знайдено наказ Олександра I по російській армії, датований 2 листопада 1820 року. У цьому наказі цар писав:

"На жаль мій і цілої армії, повідомлено про горе габєну приходу, яка сталася 17 жовтня в лейб-гвардії Семеновського полку. Одна рота його, забувши обовязок присяги і військового підлягання, відступила, знайшла самостійно зібратися в пізній вечірній час, щоб принести скрапу на свого полковника командира. Коли ж за своє бешкетування вона була зведена під варту, то й інші роти вийшли з належного підлягання."

Солдати жорстоко потерпіли за це "непідлягання".

Лобай і Кобзей Зрадили Наш Клас

Заява Центрального Виконавчого Комітету Комуністичної Партії Канади

До всіх українських робітників і фермерів в Канаді!

До всіх трудящих Канади!

Зріст бойових робітничих і фермерських організацій між масами народу чужинського уродження в Канаді представляє собою невіддільну частину будови загального народного фронту проти злиднів, які напосить система висизку, і за вигідну для життя Канаду.

Перед робітниками чужинського уродження в Канаді стоять не лише проблеми, які стоять перед всім трудящим населенням, але також специфічні проблеми, які ясно виявлені в дискримінації при розподілі реліфу, в депортації та в залякуванні.

Найліпшою гарантією для охорони прав і життєвого рівня робітників чужинського уродження є спільність їх бойових організацій і найтісніші зв'язки з організаціями з загальним робітничим рухом Канади проти шаленого висизку.

Українські робітничі і фермерські організації в Канаді були через кількадецять років яскравим прикладом для всіх інших канадців чужинського уродження, для всіх трудящих Канади. Досягнення цих організацій на культурному, громадському, економічному і політичному полі стали відомим і респектованим зведеном робітничого і фермерського фронту проти висизку і угнетення.

Українські робітничі і фермерські організації не лише помагають боротьбі інших секцій канадського населення, але брали провідну роль в допомозі організуванню робітників чужинського уродження інших національностей.

Маси українських трудящих Канади дивляться з великою любов'ю й подивом на величезні кроки, якими ступає вперед населення Радянської України. Вони бачуть, що лише повалення царату і капіталістичної системи вдійсно звільнило народ, що живе на території Радянської України, і тільки усі кайдани, що спинювали економічний, політичний та культурний розвиток.

Одночасно українські робітники і фермери Канади бачуть гніт тих своїх братів-українців, які жи-

вуть в країнах, якими править брутальна фашистська диктатура.

Перед обличчям тих трудючих, які перешкаджають рухові за волю, перед постійним натиском з боку тих, що виправдують і обороняють капіталізм, дехто з наших рядів в своєму поході захитується, випадає з маршючих батальйонів і прилучується до рядів всіх ворогів народних потреб, які під різноманітними прикриттями боронять висизку людину, а групи яких постійно зменшуються.

Центральний Комітет Комуністичної Партії Канади виключив з рядів Комуністичної Партії Канади Д. Лобая, Т. Кобзея й невелику групу, що їх підтримує, бо вони піддалися пропаганді фашистського націоналізму й почали проповідувати його в рядах робітничого і фермерського руху під формою критики політики Радянської України, й під формою нападів на той провід канадсько-українських робітничих і фермерських організацій, які не пішли за ними в багно усіх протирадянських змов, що їх тепер провадять виклики великого українського народу, під протекцією й за підтримкою нацистської Німеччини.

Комуністична Партія Канади немає інших інтересів, а тільки інтереси канадських робітників і фермерів, інтереси трудящого народу Канади. Кожний з членів нашої партії, який своєю діяльністю наносить шкоду справі народної волі, стає зрадником своєї партії і зрадником свого класу.

Центральний Комітет Комуністичної Партії Канади беззастережно п'ятує кампанію особистих очернювань, що її провадить лобайщина проти проводу українських робітничих і фермерських організацій. Очернювання — це зброя кожного ренегата. Ми закликаємо українських робітників і фермерів Канади допомогти конструктивно критикою усунути недосади й перешкоди, які перешкаджають швидкому зростанню бойового руху між українським народом в Канаді.

Комуністична Партія Канади домагається й буде домагатися, щоб кожний член нашої партії, активний в яких би то не було організаціях, був вірним інтегральною, чесністю, доброю праці й відданістю. Ми критикуємо й борюємо кожну помилку кож-

ного з наших членів. Але коли група Лобая—Кобзея старатиметься використати недоліки в праці одиниць, щоб провадити свою манер Герста агітацію, свої "викриття" "політики Москви" на Радянській Україні і, як і решта ренегатів з наших рядів, дають можливість фашистським контрреволюційним газетам цитувати їх і хвалити їх, то стає ясно кожному чесному українському робітникові й фермерові в Канаді, що Лобай і Кобзей, недовільчись на те, яких гарних фраз вони можуть висказати, провадять в одному напрямі — в табор ворога трудящого народу загально і в табор ворога українських робітників і фермерів зокрема.

Центральний Комітет Комуністичної Партії Канади закликає усіх тих, які дали себе звести демогогією групи Лобая—Кобзея, вернути в ряди бойових організацій українських робітників і фермерів.

Центральний Комітет Комуністичної Партії Канади п'ятує, як контрреволюційне розбивання з початковане видавання лобайської газети "Правда" й закликає український народ дати гідну відповідь лобайцям, згуртувавшись довкола "Українських Робітничих Вістей", бойового щоденника українського народу в Канаді.

Центральний Комітет Комуністичної Партії Канади прирікає масам українських робітників і фермерів продовжати рішучу й безкомпромісову боротьбу проти усіх тих в рядах нашої партії, або інших робітничих організаціях, які не виконують накладених на них народом обов'язків.

Українські робітники й фермери Канади! Будуйте солідну єдність усіх українських трудящих в домінії за поліпшення життєвого рівня в Канаді! За допомогу попеншеному українському народові під польськими, румунськими й чехословацькими висизкувачами, за оборону здобутків Жовтневої революції, яка звільнила й дала повну волю розвиватися усім силам мільйонів українців, що заселяють територію Радянської України.

Центральний Виконавчий Комітет Комуністичної Партії Канади,
ТИМ БАК,
генеральний секретар.

Повіль в Сполучених Державах. Вилит потік Тенендео, у стейті Нью Йорк, охопив великі простори і наробив чимало шкоди. На картині видно, як Нелсон Кемпбел, направляючи водою знищений міст, самий рятується від утоплення.

В ФАШИСТСЬКИХ ЛАПАХ

Оповідати, вдійсності, майже нема що. Я чув про цю жінку тільки один-єдиний раз. Я ніколи її не бачив. Я не знаю її лиця. Я тільки знаю її ім'я. І все ж я часто думаю про неї.

Це було на еміграції, в якому місті біля кривавої границі "Третьої імперії". Лише вчора прибув "звідти" товариш, сватра він знов виїде назад, зникне в великій темноті. Сьогодні, однак, він хоче ще поговорити з Фріцом, з моїм приятелем і товаришем Фріцом, який кільканадцять місяців тому, побитий і покалічений, прибув до нас з заграниці, виконавши наповнену різними пригодами втечу.

Я влаштував зустріч. Вони вітаються так, наче б тільки вчора розсталися, а вдійсності між сьогодні і тим днем коли вони бачилися останній раз, лежить багато місяців слабенька усмішка в кути рота видає їх.

Велика пивна наповнена шумом і гамором голосів, брязкотом склянок і пильним таракотінням оркестру.

Обидва п'ють і курять. Обидва мінюють замітками про те про це: з приводу товстого обивателя, що з тупою урочистістю жує бифштекс, про добре пиво, про дівчину, що сидить за сусіднім столом. Ясно, як день, що всі ці голоси безпечні слова вимовляються тільки для того, щоб приховати невизнане, те, що тяжко і страшно висить в повітрі.

Обидва кинуться до мене, як до порятунку. Фріц три-чотири рази дивиться в бік. Його худе лице червоніє, а товариш з Німеччини старанно мне та крутить цигарку.

— Так, що це я ще хотів сказати? — недбало відкашлюється Фріц. Голос його звучить хрипко. — Знаеш... Ти чув щось про мою дружину?

— Вона була арештована, про це ти знаєш? — запитує, ухляючи мене другий.

— Так, знаю. Шість тижнів перед її арештом я бачив її останній раз. Пізніше ми розсталися.

Обидва знов стихають. Тільки жінки напівна над розмовою. Товариш з Німеччини раптово здригає, він дивиться просто на Фріца і кидє слово бистро і різко:

— Шість років каторги. Шість років! Шість років каторги, шість років катувати і пониженьки. Я борюся з собою. Мені хочеться покарати якусь раба Фріца, скажи мені, що це означає, скажи мені, що це означає, скажи мені, що це означає.

— А діти? — запитує Фріц, обличчя його червоне.

Другий говорить бистро і натурально. Трохи заскоро, трохи надто сердучно, щоб не дати відчувти, яка фальшива ця натуральність.

Діти? Так, їх напочатку забрали до примусового виховання. Та пізніше ми їх витягнули. Хлопчик зарекається.

СМЕРТЬ КОМУНІСТКИ

По дорозі в село Кошки на Волині, де, як я чув, дітей "паціфізували" за те, що вони вимагали безплатних шкіл, я розмовляв з селянами, які розповіли мені багато речей, стурбовано благаючи не казати про те, що вони говорили зі мною. Такі ж стурбовані прохання мені доводилося чути в Італії та Німеччині.

... 1 травня 1935 р. 22-річна комуністка, учителька місцевої школи, організувала селян сусідніх хуторів і повела в першотравневий похід до села. Вони несли червоний прапор з написом: "Дайте нам школи для наших дітей". Понад тисяча селян, їхні жінки, молодь і діти шкільного віку йшли до села Кошки.

Молода учителька вела процесію. Простуючи довгою, рівною дорогою, що вела до села, вони зустріли групу поліцаїв, які, очевидно, збиралися спинити їх.

— Куди ви йдете? — спитали поліцаї.

— В село, вимагати безплатних шкіл, — відповіла учителька.

— Наші діти не будуть такі темні й неосвічені, як ми, — казали селяни, збираючись навкруг поліцаїв.

— Ви не можете йти на село, — сказали поліцаї.

— Але ж конституція гарантувала нам безплатні школи, — протестувала учителька.

Поліцейський офіцер сердито похитав головою і розвів руками, що значить закриття. Молода дівчина повернулася до селян і, замахнувшись червоним прапором, сказала: "Дайте нам школи для наших дітей", вигукуючи: "Ми маємо право йти до Кошки і ми йдемо!"

Поліцаї уланів її, і в кілька хвилин селяни накинувшись на поліцаїв, штовхали і б'ючи їх так, що поліцаїм довелося схибно шастувати.

Раптом побачили на дехкій віддалі загін солдатів.

Вони поставили дітей у передній ряд, щоб солдати могли бачити, що вони йдуть з прапором.

ними намірами, поставили їх просто перед учителькою, що вела їх і несла прапор.

Офіцер, який командував солдатами, закричав, щоб вони спинились. Обличчя вчительки поблідло.

Молода 22-літня Марія Сичик з села Обенія, на Ковельщині, Західна Україна, яка впадала жертвою розбещених польських фашистських поліцаїв, лежить мертва на катафалку, а біля неї її дводітний донечка. Разом з іншими арештованими селянами і селянками села Обенія, польська кізна поліцаїв пала їй легко олягнену, в морозі 25 миль до Ковеля. Цілу ту довгу дорогу поліцаї били арештованих нагаями, а коли вони вбились з сил і не могли бігти, — волочила їх за кіньми. В наслідок страшних тортур, Марія Сичик померла 4 січня ц.р. (Обширно про цю подію писалося в "Ф. Ж." від 12 лютого ц.р.)

Тільки почервоніло як той прапор, що його вона несла. Вона повернулася до селян, які йшли позаду.

— Засніваймо, — запропонувала вона голосно. — Всі разом, — ми ж ідемо вимагати кінця темряві для наших дітей.

Вона майнула червоним прапором, і її голос забрав мільйонів, як заклик до бою.

"Повстаньте, гнаї і голоді... Діти, що знали пієно, приєднались. Третячі голоси селян підхлонули її, потім — голоси злиднів і вибух кулеметного вогню.

19 було забито. 12 малих дітей, що йшли просити про безплатні школи, учителька, що її пієні смерті сгнєкала прапором, і шестеро селян. Їх "паціфікували".

Ми навіть не могли поховати своїх померлих, — сказав старий селянин, втираючи сльозу об лице. — Нам казали, щоб ми поховали в різних місцях, учительку і дітей.

— А тепер? — спитав я.

Мій співрозмовник дивився в підлогу.

— Ми згадуємо наших померлих, — сказав старий спокійно.

Коли на вулицях біроновського Санкт-Петербургу чулося: "Слово і діло", перехожі блідли і хрестилися, в жаху розбігалися.

Коли в Гітлерівській Німеччині чується слово "стерилізація", люди розбігаються з по-дібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Припустіть, ви живете в Німеччині. Ви цілком нормальна здорова людина. Але правні з політично "ненадійний і маєте п'ятеро дітей.

Припустіть, що вам прийде до голови "божевільна" думка звернутися до влади з невизначеними проханнями про маленьку підбавку до тих жалких грошей, що гордо звється "допомогою".

Коли ваше прохання перечитають в комісії, настане хвилинка томляча мовчанка.

— Гм, — скаже председатель, очевидно, певно слабоумний тип.

— П'ятеро дітей! — жахнеться один з членів комісії. — В цього ідіота п'ятеро дітей! А чи не стерилізувати його?

Вихід знайдено. Вашу заяву передають до "стерилізаційного суду" і вас блискавично унеможливають "спієсності" помагаючи виродженню будущого покоління". Для більшої певності. Гітריך В. цілком здорова і нормальна людина. Він написав заяву до комісії, прохачучи допомоги, мотивуючи своєю проханнями тим що його родина голодує.

Нелсон, Б. К. — До тутешньої в'язниці привезено минулого тижня в понеділок чотирьох духоборів дванадцятилітнього віку. Стерилізувати його. І нещасного гітריךка стерилізувати. А допомога? Але нащо давати допомогу божевільному.

ГІТЛЕРІВЦІ ПРО СТЕРИЛІЗАЦІЮ

— Де ви мене везете? — запитала вона поліцаїв.

— До клініки, — була відповідь.

— Але я здорова.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

— Де ви мене везете? — запитала вона поліцаїв.

— До клініки, — була відповідь.

— Але я здорова.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

Дівчина після операції подібним жахом. Бо стерилізація — це один з методів інквізиції імперії.

Кати посміхались. Здорова чи захворіє, яка різниця.

ГОРА МАЛОГО ЗМІЯ

Недалеко від берегів Кореї, що належить до Японії, знаходиться невеличка острів, на якому є кілька різних гадюк, що ядуть і можуть там мешкати. Острів цей належить до провінції Квантунг. Після японсько-російської війни ввійняв його Японії від Китаю на 99 років. Називається він Гора Малого Змія. В 1931 році відвідала цей острів японська наукова експедиція й переконалася, що найкраще буде, коли зашифрують його таким, яким він генер е. Жінки на острові гадюки живляться птахами, які прилітають там або дикою соєю й іншими рослинами.

Не забувайте про пресовий фонд робітничо-фермерського преси.

РЕДАКТОР «УКР. ГОЛОСУ» ДОБАЧУЄ ЗЛИДНІ ФАРМЕРІВ В ТРАКТОРАХ

Грейт Дір, Саск. — Редактор «УГ» винайшов «нову теорію». Він каже, що фермери переживають злидні тому, що їх сини хотіли тракторами робити і автомобілями їздити. Виходить так, що трактори і автомобілі зроблені лише на «хвалу богу», або лише для того, щоб редактор «УГ» мав про що писати. Фармерські сини, в розумінні редактора «УГ», повинні ратом землі орати і замість автомобілем, тачкою їздити. Але хоч би фермери перестали зовсім робити тракторами і їздити автомобілями, то це їх не врятувало б, бо як довго існує капіталістична система, то вони будуть переживати злидні і недостаткі.

Віншує фармерів, що вони не організуються разом з своїми силами в одну велику громаду, якої ніхто не міг подолати. Ми знаємо, що багато фармерів, які приїхали до Канади із старого краю, були неграмотні, бо в той час, коли для них була пора ходити до школи, то в селі або школи не було, або вони не мали грошей, щоб їх відвезти до школи. Але такі «інституції», як церква і коршма були в кожній селі. І навіть «школа» для селянина була торгівля. Навіть, як дехто вміє читати, то що він мав до читання? Типичний йому молитвенник в чужій мові, «пророцтва Михалєвські» і «божній лист». Таку то «науку» мали селяни в старому краю.

Канадська молодь мала нагоду навчитися читати. Є різні книжки, є робітничо-фермерська преса на різних мовах: читай, учись і організуйся, молоде, тай старших притягай до організації. Коли молодь над цим не застановиться, то вона зможе заплатити за це своїм життям так, як це платять

тепер італійська молодь в Етіопії. Італійські панни кажуть їй їти на «ворога» в чужу країну, а свого ворога лишать під носом.

Канадська молодь прамотна, вміє читати й писати і до певного часу має право організуватися, але може статися так, що її коли вона не буде організована, такі «свої» панни будуть їти, як овечки на зарі. Тому канадська молодь повинна ще йти до організації, бо завтра може бути зазіско. Не тільки самі їти до організації, але й своїх батьків притягати до неї.

Права, старші можуть сказати, що вони вже старі і молоді багато допомогти не можуть. Але ми знаємо, що в організації є робота для всіх, відповідно до сил і здібностей кожного члена. В організації ми навчимося не тільки бути свідомі своїх класових інтересів, але також і боротися за краще майбутнє.

Але в нас так не є. Не тільки старші, але й більшість молоді цікавиться картами, самогоном і танцями. Це вся «просвіта» у нашій місцевості. Брак організованої сили є головною причиною того, що фармери мусять жити в злиднях і недостатках, а не в тракторах і автомобілях, як це каже редактор «УГ».

Чи зрозуміють фармери остаточно що головну причину і зорганізуються поки ще ні пізно? А це вони повинні зрозуміти, бо коли вибухне війна, нас ложенуть на фронт і кулями, газами, бомбами будуть нас вичистити, а тоді редактор «УГ» знову скаже, що це нашо вина, що не вміли добре воювати.

Радянський уряд дає про те, щоб освіту поширити навіть серед мисливців і звіродовів в ізольованій Ойротії, в оточеному горами куті західно-східно-сибірської території. На картині — колишні неписьменні номади читають і студіють книжки нової бібліотеки хутро-торговецької станції на Сибірі.

Коротке звітлення з об'їздки організатора в Алберті

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Торнтон. — Відділ значно зменшився членством, хоч є всі можливості для його розвитку, бо молодь веде перед в організаційній праці. Виходить, що старші члени взяли собі «лейд оф» і відволіються тим, що збудували власний будинок. Таке ставлення старших товаришів відбивається на організаційній праці на кожному кроці і його треба виправити за всяку ціну. Не можна наїтися, що неорганізовані фармери будуть горнутися до організації, коли члени будуть пасивно до неї ставитися.

Беручи на увагу невелике число широкі працівники, треба сказати, що праця у відділі відходить добре. Є тут гурток товаришів, які щиро і охотно працюють в організації і саме їхнім завданням є втягнути до праці інших членів та зміцнити відділ новими силами.

Ентон Лейк. — Відділ членством є досить великий. Мала частина членів знеохочена до праці через деякі непорозуміння, які тут були в минулому. Товариші так попрацювали, що в муніципальній раді мають радним члена наших організації.

Підприємства, що їх існують в цьому місті, бувають досить успішні. Праця відходить добре. Товариші докладають сил, щоб сплатити невеликий довг, який тяжить на їхньому будинку. Провком повинен був написати до нашої преси, так і центральні тіла.

Порт Геммонд, Б.К. — Базар, що відбувся у нас 7 березня, випав успішно, хоч того дня падав дощ. Члени відділу ТУРФДім широкорізно працювали і з базару зшили \$25.55, за що складаємо щире подяку всім учасникам.

На наш відділ призначено було приїздити \$4 в кампанії на Вищий Освітній Курс. Цю суму ми радо прийняли і проші вже виставили до Провкому у Ванкувері. Що до кампанії на сплату довгів, то тяжить на наших Укр. Роб. Фарм. Довгів, бо нам було доручено сплатити 9 книжочок тисків, але ми не змогли зробити цього, бо майже кожний купив тискет, коли йому попросили, на яку їдуть гроші з розірваних тискетів.

Але одна справа в нас дуже занедбана, на яку ЦКВ ТУРФДім звернув нашу увагу. Ця справа є дописування до нашої преси про працю в нашому відділі. Ми здоволені, якот завжди ЦКВ і пірмо, що від тепер секретарі наших організації будуть частіше звітлювати про нашу працю як преси, так і центральні тіла.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Дарлінг. — Цей відділ, я мабуть найкращим відділом, які я відвідав. Членством цей відділ рівняється відділові в Ентон Лейк, але крім цього тут є велика маса фармерів та молоді які є нашими симпатиками. Збори відділу відбуваються регулярно. Фармкор виконує свої обов'язки добре. В кампаніях відділ не остається позади, не дивлячись на те, що ця місцевість належить до найбідніших. Старші члени займають про розвиток Секції Молоді. Організаційна праця відходить на всіх ділянках добре.

Ранок. — Відділ не має власного приміщення, але проте праця відходить тут досить добре. Я завжди кажу, що старші члени стараються молодь гостро дисциплінувати, що швидко розвивають відділу СМ. Члени відділу СМ мають право вибрати собі режисера, кого вони вважають, а не так, що заряд ТУРФДім їм назначає такого режисера, якого вони не хочуть. Але найбільш небезпечною справою є те, що члени поділені на два табори і внутрі організації ведуть між собою боротьбу і то часто за маршці. Є вигляди, що відділ зросте новими членами, коли такі товариші зрозуміють, що тепер нам не час на різні сварки між собою і візьмуться щиро до організаційної праці.

Грац. — Мистецька праця в цьому відділі виконується добре, але те і інші ділянки організаційної праці занедбані. Члени відділу СМ сплять твердим сном, але роблять старання, щоб їх збудити. Окружком повинен дати цьому відділові всяку можливу моральну допомогу.

Примула. — Тут згоріли два наші будинки, але проте члени тримаються міцно. В усіх кампаніях виявляються добре. Ще кращі успіхи були б, як би члени вміли застосувати працю по районах, як це робиться в інших місцевостях. Старші товариші занедали працю в молодіжних організаціях, що в майбутньому вони повинні виправити.

Члени відділів Грац і Примула повинні час до часу відбувати спільні збори, на яких треба обговорити справи відділів, чим, я вважаю, можна буде усунути ті маленькі непорозуміння, що існують між цими двома відділами.

Найбільшою гальмою розвитку наших організації є шкідливе ставлення наших членів до неорганізованих фармерів, чи тих фармерів, що стоять в рядах інших організації.

Цього нездорового явища ми мусять позбутися за всяку ціну. Ми не повинні стояти осторонь, коли, наприклад, члени соціального кредиту скликають мітинг фармерів і домагаються реліфу і насіння. Члени відділів ТУРФДім повинні кооперувати і допомагати в скликанні та переведенні такого мітингу, а не стояти на боці і приглядатися, що то з того вийде. Довкола наших негалийних домашніх, небезпечних війни і наростання фашизму, нам треба будувати сильний робітничо-фермерський рух, в цьому наш організації повинні брати активну участь. — Йосиф Гоменюк.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

Мусідора, Алта. — На припорушення Провкому ЛФЕ, який порозумівся в цій справі з Провкомом ТУРФДім в Едмонтоні, я вїхав на організаційну об'їздку і відвідав ряд місцевостей, головню таких, де замешкують українці і де виступають наші відділи ТУРФДім ЛФЕ. На цьому місці хочу подати кілька своїх звітів.

ОРУЖНИЙ КУРС ДАСТЬ НАМ БІЛЬШЕ ПІДГОТОВАНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Прествил, Алта. — 3 березня відкрито у нас окружний курс, на який вїхалося 10 курсантів, що приїхали з різних місцевостей округів Піс Ривер. Курсанти мають велику охоту до науки.

Косhti курсу покривають самі курсанти, які зложили по \$10 кожний, а зрештою того місцеві товариші допомагають нам збираючи пожизну між фармерами.

Інструктором курсу є т. Алексієвич, який старається всіми силами пояснити нам кожне питання. Він докладає всіх старань, щоб кожний курсант засвоїв собі якомога більше подаваного матеріалу, бо як інструктор так і курсанти розуміють, що без класового знання не можна повести організаційної праці правильним шляхом.

Старання наших організації та курсантів ми святкували Міжнародний день трудящих жінок 8 березня. Свято випало досить успішно. Присутні вислухали з великим зацікавленням промови і декламаций. Головним промовцем був тов. Н. Алексієвич. Він говорив про теперішнє положення трудящих жінок в різних країнах та про значення бойових робітничо-фермерських організації взагалі, а про нашу культурно-освітню організацію ТУРФДім зокрема.

Після промов до місцевого відділу ТУРФДім вписалося 16 членів і членкинь.

Головну увагу звернули курсанти на ораторство. Кожного дня вони виголошують короткі промови, щоб вміти описати перетини ішим те, чого вони навчилися на курсі. Початки завжди трудні, але курсанти мають охоту до науки і стараються перемогти різні труднощі.

Ми маємо свою газету, яка називається «Авангард Трудящих». Курсанти поділені на дві групи: Група ім. Тима Бака і група ім. Матвія Поповича. Відповідного приміщення не маємо, але схилюємося в приватних хатах, які нам товаришів радо відпускають без ніякого винагородження.

Головним нашим завданням є будувати нові відділи наших організації в цій окрузі зміцнювати старі відділи новими членами. Поле до роботи є широке і бажано зробити дуже багато для організації справи, тільки треба широкорізно працювати. Від цієї праці, я сподіваюся, наші курсанти не відмовляться.

Кореспондентка курсу, Василіна.

МІЖ ФАРМЕРАМИ НЕ БРАКУЄ ТАКИХ, ЯКІ ЦІКАВЛЯТЬСЯ ГРОМАДСЬКИМИ СПРАВАМИ

Аналта, Алта. — Допис, що був поміщений в 10 числі «Фарм. Життя» п.н. «Мітинг в справі насіння не був успішний», не відповідає правді. Дописувач І.Б. розплакався, що жінки не приходять на мітинг і не беруть участі в різних справах разом з своїми чоловіками. Але дописувачеві треба було насамперед сказати, де є його жінка в той час, коли відбуваються мітинги.

У нас організовано організацію фармерів, що називається «Ситизен протектив асоційейшн», до якої вписалося около 20 членів і 5 членкинь, але жінки дописувача І.Б. там нема. Це значить, що не всі жінки не цікавляться громадськими справами. Ще один факт. Одна жінка була 5 років секретаркою відділу ЛФЕ, а жінка дописувача не хотіла бути навіть членкинею.

Дописувачеві сїдно в оці ставити той фармер, що організує мітинг і жодного мітингу не опустить, і не сидить тихо, а забирає слово і говорить, як вміє, по українськи або по англійськи. Його фармерський поважайте, а не так, як пише дописувач. Коли він приїде на мітинг, то фармери зараз до нього: «Джан, зачинайте!» А Джан такий, що не відмовиться. Він і головою в відділі, і коли треба, то і делегатом виверуть його, і промовцем, і шкільним радним, і тим, що видає посвідки по померших, і новонародженим дітям записує, і метрику видає. Ось за те все, і треба ще й написати про нього, що він «високо себе носить» і не хотів видати посвідки по померлому.

Коли б дописувач прочитав велике оголошення, що є на почті, то він знав би, як ця робота робиться, і тоді не писав би того, чого не треба.

Вже коли писати до газети, то писати так, як справа маєтись. Це допоможе будувати нашу організацію і поширити фермерський рух. Іван Кушнерик.

ЗАМАЛО ДОПИСУВАЛИ НАШІ ФАРМКОРИ ДО «ФАРМ. ЖИТТЯ»

Беліс, Ман. — На річних зборах відділу ТУРФДім зарядовці здавали звіт з своєї цілорічної праці та праці цілого відділу. Говорили про наші успіхи і недостаткі. Здавав свій звіт і фармкор. Шість дописів написав він за цілий рік до нашої преси.

Замало, — заговорили члени. Зовсім замало. В такім часі, що куди не повернешся то все щось нове, цікаве, не лише для нас місцевих, але й широкого загалу фармерів, то зовсім замало шість дописів на рік. Кожного дня твориться щось нове на наших очах, що можна дещик писати, а фармкор написав один допис на два місяці.

Почали критикувати фармкору. На критику він зазедужив. А відносно дописування до преси, то фармкор не забрав монополію. Ця критика до певної міри відноситься також і до кожного члена, бо кожний, хто вміє писати, повинен писати до преси. Вибрали нового фармкору і на тому критика закінчилась.

Цікавих подій минулого року було дуже багато, а головню в Алберті. В Алберті, крім федеральних виборів, відбулися також і провінційні вибори. В одних і друтих виборах ми мали своїх кандидатів. Відбулося ряд цікавих мітингів. Наші члени широкорізно працювали за вибором наших кандидатів. Соціальний кредит приніс також багато цікавого матеріалу.

Сем.

ЗНОВУ ПОРОХОВІ БУРІ

Кенес Спрі, 24 березня. Березневі вітри знову свистять порохомі бурі в західних степах. З Каліфорнії, Оклахома, Тексес, Кенесес, Нью Мексико і Небраска повідомляють, що там постали сильні вітри, які несуть велику скількість пороху.

КОНЦЕРТ-МІТИНГОМ ВІДЗНАЧИЛИ СВЯТО ТРУДЯЩИХ ЖІНОК

Біггар, Саск. — В нашій місцевості є деякі фармери, які не розуміють цілі і завдання наших організації і відносять до них з упередженням.

Ми вислали двох товаришів на курс, що відбувається в Саскатуні. Коли ці товариші, добрі працівники в організації, вїхали на курс, то деякі говорили, що тепер в нас нічого не буде робитися. Один з тих товаришів грав добре ролі в представленнях, але ми і без нього граємо представлення. Поді ті люди хочали говорити, що представлення легше навчити, але от концерту ніяк не встроїли.

Ми підготувалися і до концерту. І ось проголосили, що 8 березня будемо святкувати концерт-мітингом. Для недоволенців це було несподіванкою, але вони знов почали писати, хто буде говорити під час концерту.

На фармак не можливо часто сходиться, тому ми рішили, щоб того дня святкувати

також і 5 річницю Тодовирна-зю.

Концерт-мітинг відкрито співом «Інтернаціоналу» після чого т-ка Половченко говорила про Міжнародний день трудящих жінок. В своїй промові товаришка схарактеризувала положення трудящих жінок в різних капіталістичних країнах та порівняла його з життям жінок в Радянському Союзі, де жінки мають широку волю нарівні з чоловіками. Інший промовець говорив про значення Тодовирназу, при чому вказав на ту величезну роботу, що ї зробила ця наша організація за час свого існування для політичних в'язнів і їхніх родичів.

Концерт-мітинг випав дуже добре, бо і співаків є у нас більше, і декламаций було більше. На святі було багато людей, а ті, що прийшли поспіяти, набрали води в рот. Головою концерт-мітингу був т. Танавець.

ШКОДУ РОБЛЯТЬ СОБІ ВСІ ТІ УКР. ФАРМЕРИ, ЯКІ НЕ ЧИТАЮТЬ «ФАРМ. ЖИТТЯ»

Біггар, Саск. — Хоч я не вмію добре писати і ніколи ще не писав до газети, але тепер я хочу висказати свою думку, яка газета є найліпша для нас фармерів.

Я люблю читати різні газети і досі я читав «Вільний ЧП» і «ІІІ», але в них є не найштовітнішого матеріалу для фармерів. Ті газети пишуть про панів, царів, королів, князів, за сїчових стріляють, за берлінські театри, за Гітлера та його українських підданців, а за положення фармерів і робітників, то за два роки я не пайшов і двох слів.

Коли я хочам читати «Фармерське Життя», я побачив, що ця газета є не тільки для мене, але й для всіх українських фармерів. І став я читати її.

редилатником і перечитую кожне число з великою охотою. В цій газеті я нахожжу все корисне для фармера і робітника. Вона нас вчить, як треба жити в теперішній час і вбиває перед нами наших гнобителів і галапаців, а що найголовніше, вона вказує нам на корінь паного лиха і каже, що треба робити, щоб поліпшити наше життя. Тому я раджу всім фармерам читати нашу дійсну фермерську газету «Фармерське Життя». Робітничі пошпши читати «Українські Робітничі Вісти».

Сем Танавець.

КОЖНИЙ ПОВИН ПЕРЕДИЛАНТИК, ЯКОГО НЕ ДОПУДЕТЕ ДЛЯ «ФАРМЕРСЬКОГО ЖИТТЯ», ЦЕ ОДИН БОРОЦЬ ЗА СПРАВУ ПОНЕСЕНИХ МАС.

Гідно відзначити десятиріччя Секції Молоді ТУРФДім

ТРУДЯЩА МОЛОДЬ МУСИТЬ БУДУВАТИ ЄДИНИЙ ФРОНТ ПРОТИ ВОЄННОЇ НЕБЕЗПЕКИ І ФАШИЗМУ, ПРОТИ НЕПРАВИЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ І БЕЗРОБІТТЯ, ЗА ЛЮДСЬКИЙ РІВЕНЬ ЖИТТЯ, ЗА ПРАВО ВНАШТАТИ ДО СЕРЕДНІХ І ВИЩИХ ШКІЛ І Т. ІН. СВЯТКУЮЧИ ДЕСЯТИРІЧЧЯ СЕКЦІЇ МОЛОДІ ТУРФДІМ, ОРГАНІЗОВАНА МОЛОДЬ МУСИТЬ ПРИЄДНАТИ ДО ЄДИНОГО ФРОНТУ ТУ РОБІТНИЧУ І ФАРМЕРСЬКУ МОЛОДЬ, ЯКА Є ПОД ВПЛИВОМ БУРЖУАЗНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

ЗА ЄДИНИЙ ФРОНТ ВСІЄІ ТРУДЯЩОЇ МОЛОДІ В КАНАДІ

За 10 років свого існування Секція Молоді ТУРФДім зробила багато в організуванні її освідомлюванні української робітничої й фармерської молоді в Канаді. Вона брала участь в боротьбі трудящої молоді за покращення життя і допомагала в боротьбі робітничого класу взагалі.

Безумовно увагу все те, що зробила за 10 років СМ ТУРФДім, все ж ми сьогодні бачимо, що СМ ще не стала масовою організацією, вона ще й по сьогодні залишається малою сектанською організацією. Цей стан СМ треба змінити якнайшкороше і 10 роковин СМ повинні стати тим поворотним пунктом в нашій організації.

Які ж причини того, що наша організація, СМ ТУРФДім, не стала масовою, проводячи організацію української трудящої молоді в Канаді? Основна причина є та, що ми не застосували нових форм праці, таких форм, які цікавлять молоді, такої праці яку любить молоді. Не дивлячись на те, що змінювався час, змінювалися обставини, ми ще й досі провадимо працю по старому. Іншими словами, ми не знаємо бажань молоді. Наша праця в організації стала сухою, не цікавою. Ми повинні зрозуміти що: "Всі життєві інтереси молодого покоління працюючих, самі різноманітні здорові політики мусять визнати зміст і життя юнацьких організацій. Діяльність цих організацій повинна бути цілком побудована так, щоб вона відповідала бажанням і потребам самої молоді, щоб молоді навчалися організуватися і борючись за життєві інтереси працюючих класів, виховувала себе в

дусі боротьби за свободу, за соціалізм, проти реакції, проти фашизму, і проти імперіалістичної війни. Зрозумівши це, ми тоді зможемо збудувати дійсно масові юнацькі організації, які охоплюватимуть всю працюючу молоді Канади.

Спорт, хори, драмгуртки, розваги повинні займати основне місце в юнацьких організаціях.

НАШЕ ОСНОВНЕ ЗАВДАННЯ

Замінюючи старі форми праці новими, давши молоді те, що вона бажає, ми зможемо приступити до виконання нашого основного завдання, а саме — будови об'єднаного фронту всієї трудящої молоді Канади.

Об'єднаний фронт всієї організованої і неорганізованої української молоді в Канаді є основним завданням всіх відділів СМ ТУРФДім в Канаді. Десяті роковини нашої організації повинні зробити початок цьому. Для покращення знань молодого покоління необхідним є з'єднати сили всіх нефашистських організацій молоді до спільної боротьби за свободу, за мир, за права молодого покоління. Бо лише об'єднаними силами молоді ми зможемо поліпшити своє становище.

Для того, щоб був успіх в об'єднанні всієї молоді, ми повинні боротися за шоденні потреби і бажання молоді, підтримувати її вимоги, бо всі потреби і бажання молоді є нашими бажаннями і потребами. Ми, члени СМ ТУРФДім, об'єдналися з українською молоддю, допомагаємо об'єднати всю працюючу молоді в Канаді і запевнимо собі краще життя, мир і волю. Сьогодні.

Зробити добру підготовку до десятих роковин Секції Молоді

Березень 1936 р. відзначає 10 років існування нашої молодічої організації Секції Молоді ТУРФДім. З певних причин, як неможливість видання певного матеріалу і ін., ЦК СМ відложив святкування десятих роковин СМ ТУРФДім до 20—26 квітня. Це для того щоб дати змогу видати потрібні матеріали, а також дати відділам досить часу виланувати і добре підготувати проведення десятих роковин.

ЦК СМ зазначив дату святкування десятих роковин від 20 до 26 квітня для того, щоб дати кожному відділові нагоду вибрати один чи два дні (або більше), які найкраще надаються в місцевості. Наприклад, є відділи СМ по містах, що планують підприємства на кожний день в цьому тижні, інші планують три-чотири підприємства. Правда, відділи СМ на фармах не мають можливості встроювати підприємства кожного дня, тому ми пропонуємо їм взяти суботу і неділю 25 і 26 квітня. В ці дні можна відвідати представлення чи концерт, встроїти забаву, танці, чи інше підприємство, на яких промовці повинні висунути роль СМ її працю в минулому, її успіхи, недостачі і т. ін., та закликати фармерську молоді вступати в ряди

Секції Молоді. На свої підприємства відділи повинні запросити молоді інших організацій, а головню молоді українських молодічих організацій. Ми повинні дати молоді інших організацій нагоду промовляти на наших підприємствах і брати участь в нашому святкуванні.

Ми звертаємося до старших товаришів допомогти молоді провести її десяти роковини успішно. Ви повинні пам'ятати, товариші, що справа організування молоді не є справою самої лише молоді, а є одним з основних завдань старших товаришів. Тому старші товариші повинні допомогти Секції Молоді, стати сильною організацією яка була б в стані дати правильну освіту і провід фармерській молоді в її боротьбі за краще життя, за волю за мир.

Десяті роковини повинні стати стимулом до дальшого розвитку Секції Молоді. Вони повинні стати засобом творення об'єднаного фронту робітничої і фармерської молоді Канади.

Наше гасло: 200 нових членів для Секції Молоді ТУРФДім в час святкування десятих роковин.

ЦК СМ ТУРФДім.

ДЕСЯТЬ РОКІВ ІСНУВАННЯ СЕКЦІЇ МОЛОДІ ТУРФДІМ

Від 20 до 26 квітня ц. р. Секція Молоді ТУРФДім святкуватиме десяти роковини свого існування. Від часу свого заснування СМ зросла і тепер нараховує приблизно 70 відділів по цілій Канаді.

Цікавим є порівняти діяльність СМ після десяти років її існування з попередньою її діяльністю.

З самого початку праця по відділах СМ мала форму мистецької праці. Відділи створювали драматичні гуртки, формували оркестри і брали участь в концертах, представляли вистави, тощо. Сьогодні, праця по відділах прибрала інший характер. Драматична праця не є однієюю активністю відділів. Тепер освіта, спорт, і т. д. розвинені на широку скалу. Тепер молоді в рядах СМ бере активну участь в класовій боротьбі за свої шоденні потреби.

Поглиблення економічної кризи примусило до більш активної серйозної діяльності. Думати про речі, що торкаються шоденного життя, Художній і мистецька праця має своє значення як способу перебування молоді в ряди організованої української робітничо-фармерської молоді, то все таки ця діяльність праці не остаточно основним завданням Секції Молоді.

Найважливішим завданням, яке стоїть перед нами сьогодні, є організувати широку масу канадської трудящої молоді до єдиного фронту проти імперіалістичної війни і фашизму.

думаючої молоді в оден об'єднаний фронт молоді, яка боролась би проти війни і фашизму, за краще життя. Це завдання є велике і трудне. Тільки тоді ми зможемо зрозуміти це завдання, коли ми в десятих роковини існування Секції Молоді ТУРФДім проаналізуємо свої досягнення і недостачі та поробимо заходи, щоб дотеперішні недостачі усунути.

Секція Молоді зробила зворот на шлях класової боротьби. Але сама боротьба за краще життя не приєднає нам ті широкі маси молоді, які ми хочемо досягнути. Щоб молоді захопити до нашої організації, ми мусимо дати цій молоді те, що вона любить, а це спорт, освіта, забави, і т. д. Коли ми добре улануємо нашу працю, тоді молоді ставатиме в ряди Секції Молоді і таким чином наша організація зросте і зміцніє. Тоді ми зможемо здійснити наші плани. І тільки тоді, коли ми, після цих 10 років нашого існування, візьмемося щиро до праці, щоб побороти наші теперішні недостачі і застанемося над масовою розбудовою СМ, наша організація стане могутнім опором проти війни і фашизму, та забезпечить нам наше майбутнє.

Стела Кочуг.

ЗА УСПІШНЕ ДЕСЯТИРІЧЧЯ СЕКЦІЇ МОЛОДІ ТУРФДІМ

Десяті роковини Секції Молоді ТУРФДім вже близько і багато відділів повною силою пари роблять підготовку до масових зборів і підприємств.

Це десятиріччя СМ є чимсь більше, як звичайним святом. Воно означає більше як влаштування одної забави, концерту або бенкету. Воно є зворотню точкою в історії СМ. Воно означає, що проаналізувавши добре нашу роботу в минулому, ми мусимо завести нові методи роботи і тактики — такі плани, методи і тактику, які відзначать нашу організацію. Наші плани й тактика мусять бути такі, які поширять наш вплив і досягнуть тисячі молоді, що тратьте довіря до старих капіталістичних партій, тієї молоді, яка зайняла дефіцитне становище проти війни і фашизму. Вони мусять виступати проти зниження життєвого рівня всієї молоді.

Найбільшою нашою помилкою є те, що ми ще не зрозуміємо того, що в останні періоди часу ми маємо відмінних методів праці. Це ми мусимо зрозуміти такі зараз і дити негайно. Правильною роботою ми можемо завести зміни в нашій організації. Наші різні ділянки активності, такі як мистецтво, освіта і спорт, мусять стати головним зацікавленням молоді. Це є речі, які молоді люблять, і нашим обов'язком є дати їм провід. Це балакашню, але акцією є висунути 10-ті роковини заснування молоді, це молоді і молодими робітниками, які мають такі самі класові інтереси, як ми. Тому ми мусимо поменшити цій молоді, що об'єднати ми можемо більш успішно боротися за ті домагання, в яких ми всі є зацікавлені. Святкувати десятиріччя СМ треба нам нагоду підійти до цих молодих робітників і за-

просити їх на наші підприємства. Це можна зробити в той спосіб, що ми можемо вдатися в цій справі до проводу різних молодічих клубів, або нав'язати контакти з індивідуальними молодими робітниками. Ми можемо запросити цілий клуб прийти на наш концерт, забаву, мітинг і т. ін. Ми можемо попросити їх, щоб вони мали свого промовця під час нашого свята. Ми можемо попросити, щоб їх оркестри, хори і т. ін. взяли участь в наших святах.

Багато відділів СМ вже прислали плани святкування десятиріччя. Більші відділи СМ планують відбудувати підприємства через цілий тиждень від 20 до 26 квітня, а менші відзначать десятиріччя одним або двома більшими підприємствами. Всі ті відділи, які ще досі не прислали до ЦК СМ своїх планів, повинні це зробити негайно. Так само треба прислати статті відносно десятиріччя. ЦК СМ видасть брошуру про історію СМ. Відділи повинні негайно прислати замовлення на цю брошуру. Ціна брошури вносить лише 5 центів за один примірник. Так само виїде спеціальне святочне число газети, яка буде продаватися по 2 центи за одно число. Треба організувати комітети, які мають подбати за те, щоб поширити продаж брошури і газети.

В короткому часі виплеться велика оголошення. Іх треба буде порозвішувати в найбільших місцях, щоб всі могли їх бачити. Вони допоможуть нам спонукати до участі в наших підприємствах. Так само виплеться відділам прекрасні статки (кокарди), які треба продавати на всіх підприємствах під час святкування десятиріччя. Прислайте замовлення на кокарди негайно. Коли ми будемо мати успішні підприємства в час святку-

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ СМ ТУРФДІМ НА ФАРМАХ

ЦК СМ ТУРФДім повідомляє всі відділи, що на 1936 р. видається нові членські книжки для всіх членів Секції Молоді. Для цього потрібно, щоб кожний відділ прислав список членів (рахунок вкладок) до ЦК СМ якнайшкороше, щоб не затягати справу видачі нових членських книжок.

Ті відділи, що не прислали ще звіту з кампанії за оформлення до ЦК СМ, повинні зробити це негайно. Також прислайте звіт з кампанії "Йонг Воркери". Відносно десятих роковин СМ ТУРФДім, відділи повинні приступити до негайної підготовки в цьому напрямі. Вони повинні прислати замовлення на відзнаки і газету.

Всі привіти від відділів СМ ТУРФДім і інших організацій повинні бути в ЦК СМ не пізніше 10 квітня, коли бажаємо щоб вони були поміщені в ювілейному числі газети.

Ми повідомляємо всі відділи, що видають різних матеріалів (друк і інше) коштують ЦК СМ поважну суму грошей, тому кожний відділ повинен прислати частину приходу з підприємств на покриття цих коштів. Суми не зазначаємо, але кожний відділ може прислати, скільки може.

ЦК СМ ТУРФДім.

ГРАЙ, ГАРМОНЬ

Чи ти чула, моя мато, Сталін про жінку казав, Що ми сила є велика, І в статут так записав. В селі свято, такий спів, Аж старим не спиться. — Уставай, старенька, й ми, Підем веселиться. Колись я була батрачка, Гнула спину в куркулів, Тепер я людина знатна: Маю триста трудоднів. Коли в полі тепер жнем, — Ходиш як в таночку, Син у яслах, а дочка В наших дитсадочку. (Записано від колгоспниць Харківської і Чернігівської областей)

ЗДІМАЙСЯ, СПІВ

Через кладочку ішла, У воду не впаля, До колгоспу я пішла — Краєце жити сталя. Мій старий, ударник Получив три премії, А дочка Маруся Вчється в академії. У мене руса коса, Голубя лентя На плечу є коса. Не підуть за коса, Підуть за тебе. Не за те тебе люблю, Це хороні характером, А за те тебе люблю, Що ти завжди з трактором. Сокол високо літає, Крильми ммару розірає; Нам'ягайте но, дівчата; Любіть ледаря не вая. (Записано від колгоспниць Харківської і Чернігівської областей)

Читайте і поширюйте своїми суцлами "Фарм. Життя" та приєднуйте передплатників. Наша десятиріччя СМ, то цим ми зміцнимо нашу організацію. Здійснім наш лозунг: "200 нових членів" під час кампанії нашого десятиріччя. В. Соколовський.

ЩО ГОВОРИТЬ БЕРНАРД ШО ПРО МОЛОДІСТЬ І СТАРІСТЬ

Найгіршим періодом у життєвими. Тепер маю 76 літ, і ті мужчин є т. зв. четвертий не раз приловлюю себе на та хрестик. Я собі переважно докладаю, як і сьогоднішній сорок літ — і зачав переживати найприкріший період мого життя. Більшість мужчин у мого віці потвердити із певністю ці слова. Коли кінчиться сорок літ, то тоді здається вже докладаю, що чоловік вже не буде молодий, щоб відчути цілий трагізм цього помічення.

Між сороковим і п'ятдесяти роком життя мужчину непокоять обяви загибалою молодості й починає глибоко застановлятися, які життєві завдання лишаються йому ще в житті до виконання.

Між п'ятдесяти і шістьдесяти роком його непокоить уже тільки загальний стан здоров'я, бо його старечий організм працює скриплюючи, як несмарованій віз. Шойно по шістьдесяти наступає правдиве відродження. Людина входить у новий період життя, чутяється знаменито, затрачує почування всім журб і клопотів, ба — навіть стає легко-

Розмова читачів з Адміністрацією

Грац, Алта. Дорогий товаришу! Послаю одного долара як передплату від нового піричного передплатника. Вислайте йому зараз газету. З тов. привітом. А. Мельник.

Рампа, Саск. Прошу вислати газету "Фармерське Життя" на півроку. Послаю Вам долар передплати. Фред Бураков.

Ракифорн, Алта. Дорогі товариші! Я вже жалую, що я затягнув передплату на "Фармерське Життя", але на майбутнє буду одразу відновляти передплату на час. Цим разом послаю Вам \$10.00 за старий довг, як рівноко за заплачення газети наперед. З товаришеским привітом. М. Мардаль.

Венло, Ман. Дорогий пане: — Я вашого листа отримав і послаю Вам два долари, а решту пішло Вам пізніше і прошу вислати газету, не стрійкуйте. З поважанням. І.А.Н. Негрн.

Сквот Лейк, Саск. Впев. пане! Будьте ласкаві вислати для мене на пробу "Фармерське Життя" за що я дам 80 центів готівкою. З поважанням, С. Долгополь.

Сексмант, Алта. Дорогі товариші! Через довгий час я не мію передплатити своєї газети, не мав грошей, їх не закоротко. Зараз послаю Вам два долари на газету і прошу вислати мені каталог книжок. Ваш товариш С. Мельник.

Лак да Біч, Алта. Дорогі товариші! Послаю Вам \$5.00 на передплату "Фармерського Життя". Я думаю, що я мабути шість більше, але решту пішло на інше, а зараз не вистає грошей. З товаришеским привітом. Ф. Катеринчук.

Гвінбі, Онт. Хвална Редакціє! Мені щастя попадає до рук. Ваш часопис "Фармерське Життя", який я свободач собі читати, бо він дуже і обороні робітників і бідняцьких фармерів пошнен бути в мене. Отже я постановив передплатити собі "ФЖ" на пів року. Послаю Вам один долар. З тов. привітом. В. Кушнір.

Лондона, Ман. Тв. Редактор! Послаю Вам \$2.00 як передплату для одного члорічного і одного шіричного передплатника. Вислайте їм "Фармерське Життя". З тов. привітом. І. Галій.

Елк Поінт, Алта. Дорогий товаришу! Послаю Вам \$4.00 на "Фармерське Життя". Прошу вислати мені газету. З тов. привітом. М. Бобонський.

Олдс, Алта. Товаришу Адміністратор! Послаю свою передплату на "Фармерське Життя" і суму два долари. З тов. привітом, Валент. Панькоз.

Райкрофт, Алта. Дорогі товариші! Послаю Вам два долари за часопис "Фармерське Життя" і прошу мені газету не стримувати, а послати далі. З тов. привітом, П. Бельбас.

Ладіс Абаба. Минулої п'ятниці етоспські війська виконали несподіваних атак на селянських італійських солдатів в околиці Дола і закрили італійську війська після двох загальних аларм, етоспці вбили велике число сплячих італійців, взяли 12 солдатів в полон, забрали три троки і 20 верблюдів.

Ладіс Абаба. Минулої п'ятниці етоспські війська виконали несподіваних атак на селянських італійських солдатів в околиці Дола і закрили італійську війська після двох загальних аларм, етоспці вбили велике число сплячих італійців, взяли 12 солдатів в полон, забрали три троки і 20 верблюдів.

Ювілей родинного будинка

Коли б це не сталося — глибоку ніч, рано вдосвіта члвдєнь — Олена Іванівна паготіві. Завжди вона вчасно прийме породільницю, заспокоїть, допоможе, догляне. Недарма акушерку колгоспного родинного будинка Олену Іванівну Куц жінки згадують словом вчливості її любові.

Олену Куц знає все село. Між нею і жінками харківської армії "Комуніст" існує тісний, інтимний зв'язок. Зустрічаючись з цією сіроокою веселою і милою жінкою, харківські молодіжні принизи вітаються і, хоч би їй поспішати треба було, неодмінно вируть хвилинку, щоб поговорити.

Розмови з Оленою Іванівною відкласти ніяк не можна. Одна розповідь, що Сорочинська починає і що Сорокино закінчує втілює. Інша питає поради, чи не можна дитину підгодувати. А якась, хоч поблизу і нема нікого, відкачане Олену Іванівну вбик відстежки і, зашарившись, запитає схвильовано:

— Коли б до вас зайти, порадились. Здається, — молодий пошекич повідомляє про свою таємницю, про свою радість.

А ще недавно це було в селі родинного будинка, де знали тут Олену Іванівну. Ще недавно наймолодші харківські минали шортсменів рук баби Кравчукки. Неодна з тих породільниць прощалась з життям після кровотечі, зараження крові, не одна залишалась інвалідом. Це не так давно було, але здається, що воно далеке, як важкий сон.

Тільки рік тому в Харківці відкрили родинний будинок. Перший місяць — два тільки й слави було, що відкрили. Акушерка, імени якої в селі не пам'ятають, сиділа й ждала, що жінки самі прийдуть. Очікуючи, акушерка в'язала витівкувате мереживо, милувалася весною, яка розквітала. А баба Кравчукка тимчасом діяла:

— До родинного будинка піде, щоб поживота били, на кобилі залізній розпинали.

І до будинка не йшли. У чисто прибрані пусті акушерка мляво в'язала мереживо. У бруді під наглядом баби-повитухи народжували дітей жінки.

Усе змінилось, коли до села прийшла сповнена кипучої енергії і бажання творити Олена Іванівна. Я повинна знати жінок, а вони мене! — поставила собі за правило Олена Іванівна. На кутках, по бригадах, у хатах акушерка знайомилася з жінками. Говорила з ними про хатні справи, про дітей, читала їм лекції. Знайомство міцніло. Починали звертатися до Олени Іванівни за порадами, почали завігати до неї. А потім сталося так, що на нове печуване діло пішли жінки — пологи відбули в родинному будинку.

Жінки залишалися незабутими враженнями від цього чудового будинка. Він розташований у звичайній селянській хаті, там стоять простенькі ліжка. Але яка там ідеальна чистота, як там затишило і спокійно. І скільки там речей, які вражають повизною. Породільницю, прийнявши до будинка, купають, потім дають їй ліжку, відкрито сніжобільним простором радлами. Не одна жінка згадувала, як вдома під породільницю підмощують якусь рідчину, якої не шкода, а тут кладуть у постіль незаймано чисту білизну.

У будинку породільниця буває недовго, але звідси вона вносить пові, культурні здобутки, звідси вона йде з набутими знаннями про гігієнічні норми догляду дитини, правила годівлі та інше.

У цьому, в такій щоденній праці — заслуга Олени Іванівни. Непомітна скромна трудівниця, вона виконує велику роботу. За перші місяці перебування в селі вона домоглася того, що через родинний будинок пройшло 100 породільниць. Жодна дитина не умерла, жодна породільниця не захворіла. Це створило родинному будинку непохитний авторитет на селі.

НАШ ВІДДІЛ ТУРФДІМ ВИПЕРЕДИВ СВОЮ ПРАЦЮ СТАРШІ ВІДДІЛИ В ОКОУЗІ ВОХ

Дарлінг, Алта. — Ми взяли ширю до праці в безрезервній кампанії за придбання фондів для Вищого Освітнього Курсу, що має плануватися цього року у Вінніпегу. Цілі на збірку фондів ми роздали членам і деякі з них вже зібрали по кілька центів.

10 березня ми мали спільне засідання заряду, зистського комітету і забавного комітету, на якому рішення відорпати 20 березня представлення в користь цього курсу. В цій кампанії ми повинні краще попрацювати, як в лютий, бо лютева кампанія випала у нас слабо тому, що ми будували будинок і стягали всі свої сили, щоб його закінчити з серйозним. Друга причина була та, що минулого року все збіжжя виверало і фермери мусять жити на реліф, а третя, те, що не всі члени хочуть ширю працювати.

Вищий Освітній Курс є для нас надто важливий, бо на ньому наші організації виховують кадри нових працівників. Ми й тепер маємо в організації ширні працівники, які стараються і дбають про організацію, але брак знання і досвіду не дозволяє їм повністю працювати так, як повинно бути.

В наших відділах є також товариші, які працюють ширю і віддають для організації. Своєю впертою працею ми випередили інші старші відділи окоузи Вох. Доказом цього є хоч би те, що з нашої місцевості є більше дописів у "Фарм. Життя", як з інших відділів нашого округу. Ось тепер нема ні одного вечора, щоб ми не сходилися і не обговорювали різні справи. Недалі ми також не даруємо. Відбуваємо проби представлень, говоримо, дискутуємо, вчимося.

10 березня ми святкували 75 роковини смерті Тараса Шевченка, а 14 березня відорпали представлення в Норт Бенк в користь кампанії на сплату довгів, а 20 березня відорпали представлення в своїй місцевості в користь Вищого Освітнього Курсу. 13 квітня так само відорпаємо представлення.

Підготовка до представлення коштує нас немало трудов, бо є такі товариші, що мешкають 6—7 миль від будинку. З цього ми можемо собі уявити, що це є неабияка праця. Але ми радіємо, що до загального руху фермерів ми вкладаємо і свою частину праці. Товариші в інших відділах повинні також докладати всіх можливостей для будучих наших організацій, щоб вони не поргали, а тому члени і повинні бачити, що не розбиті ми наших організацій та що їхньої брехливості "Правди" фермери читати не хочуть.

При кінці свого допису, я кличу всіх товаришів взяти активну участь в кампанії на Вищий Освітній Курс, від успіху якої залежатиме, як багато ми зможемо прийняти на курс товаришів, майбутніх провідників наших організацій.

Австрія депортує німецького втікача
Прага, Чехословаччина, 30 березня. — Віденський кореспондент пражської газети "Прагер Прасе" повідомляє, що др. Йозеф Вірт, німецький канцлер з 1921 року і міністр різних повоеєних урядів, дістав повідомлення забратися з Австрії.

Др. Вірт жив у Відні, де він мав тісні зв'язки з різними австрійськими полами і бувши членими членами прогнилого демократичного парламенту і співпрацював з іншими за привертнення демократії в Австрії. Кажуть, що він став етатті проти теперішнього фашистського уряду.

Австрійська поліція дала розпорядження, щоб Вірт негайно забрався з країни, бо в протинному разі буде депортований.

Масова робота, яку провадить Олена Іванівна серед жінок, дала прекрасні наслідки. До неї йдуть на консультацію молодіжці з немовлятами, йдуть за порадами вагітні жінки. Не одну з них Олена Іванівна переконала не робити аборт. Як широко поставлена консультація при родинному будинку — можна бачити хоч би з того, що в звітах у Олени Іванівни літається 132 жінки, які завагітніли і перебувають під її систематичним наглядом.

Недавно в Харківці відбулася знаменна подія. Олена Іванівна, пройшовши спеціальні курси, вирішила провести спробу знеболювання пологів. Сталося це перед восьмою годиною вечора 30 січня. До родинного будинка прийшла колгоспниця Смуцечко Явдоха. Пологи пройшли надзвичайно легко. Явдоха щиро дивувалася, що не відчувала жакливого болю, про який так багато говорили їй жінки. Сяла щастям мати, любовним поглядом обіймаючи дитину. Перша спроба була надзвичайно вдала.

Харківський родинний будинок кращий не тільки на Київщині, він вважається одним з найкращих по Україні. Недавно Наркомздоров'я преміював його.

ДО СТАРОГО КРАЮ

на новім поспішнім моторовім кораблі

"ПІДЪУДСНІ"
Слідуючі відлітати з Нью Йорку 22 КВІТНЯ і 19 ТРАВНЯ.
Галіфаксу — 20 ТРАВНЯ.
ЛИШЕ ДВА КЛАСИ: ТУРИСТИЧНИЙ І ТРЕТІЙ
Немає лішого третього класу, як на кораблі "Pilsudski".
НАЙКРАЩІ ЗВ'ЯЗКИ З СРСР.

За всякими інформаціями вдавайтесь до місцевого агента або до M. A. GRAY, управителя на Західну Канаду.

GDYNIA AMERICA LINE
740 WINDSOR ST. MONTREAL, QUE. 654 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.
91 QUEEN ST. EAST TORONTO, ONT. 10823-98 ST. EDMONTON, ALTA.

МАРШРУТА ОРГАНІЗАТОРА ОКОУЖНОМУ В ЛЕНЮК, АЛТА.

Окоушком ТУРФДім в Ленюк, Алта вислає на організаційну об'їзду т. М. Муцака, який відвідає і промовлятиме на масових мітингах в таких місцевостях:

- Дежерлей — в п'ятницю і суботу, 3 і 4 квітня, о 8 год. веч.
- Мус, в школі — в неділю, 5 квітня, о 2 год. попол.
- Шиниши — в понеділок і вівторок, 6 і 7 квітня, о 8 год. веч.
- Гейрі Гил — в середу, 8 квітня, о 8 год. веч.
- Олд Гейрі Гил, в школі — в четвер, 9 квітня, о 8 год. веч.
- Норма — в п'ятницю, 10 квітня, о 8 год. веч.
- Вилингдон — в неділю, понеділок і вівторок, 11, 12 і 13 квітня, о 8 год. веч.
- Шандро — в середу і четвер, 14 і 15 квітня, о 8 год. веч.

Просіться всіх фермерів проголошених місцевостей прийти на мітинги і вислухати промови, який пояснить дуже важливі питання, що дотикають кожного трудяшого фермера.

Окоушком.

РАД. СОЮЗ ПЕРЕРВАВ ТОРГОВЕЛЬНІ ПЕРЕГОВОРИ З НІМЕЧЧИНОЮ

Берлін, 30 березня. — З достовірних джерел (німецьких і радянських) на днях повідомили, що радянсько-німецькі торговельні переговори перервано. Перервання переговорів наступило з вступленням німецького війська в Наддніпрянню й після промови, яку виголосив Гітлер 7 березня.

Один з радянських урядників заявив: "Якщо нацисти думують, що в нас не має національної гордості, тому, що ми прийняли інтернаціональну філософію життя, то вони дуже помиляються. Всякі очернювання проти нас мусять мати межю".

Радянський торговельний комісіонер Д. Канделяк вїїхав до Москви, де він дасть звіт в ситуації, яка постала в наслідок Гітлерової промови.

Як говорить повідомлення, в 3 години після Гітлерової промови фашистський міністр Шахт запропонував Канделяку прийти на переговори. Але радянський торговельний комісіонер відмовився, бо було вже безпотрібним продовжувати переговори.

ПАРЛАМЕНТАРНИЙ КОМІТЕТ РОЗСЛІДУЄ РОБОТУ ПШЕНИЧНОЇ РАДИ

Оттава. — Парламентарний комітет, який має розслідити операції пшеничної ради, вибрав своєю головою В. Д. Айлера, міністра торгівлі і промислу. Айлер сказав, що цей комітет назначено тому, що консервативний провідник Бенет поробив ряд оскаржень у зв'язку з продажем пшениці новою пшеничною радою.

В парламенті буде зроблений висок, щоб комітет мав право мати свого адвоката під час слухань, як також свого власного аудітора, коли цього буде потрібно.

Голова комітету назначить субкомітет з п'яток, який має виготовити програму.

Оттава. — Адвокатом парламентарного комітету, який має розслідити операції нової пшеничної ради, буде Дж. Л. Раєстон. Раєстон був членом комітету, який минулого року виготовляв закони у зв'язку з пшеничною радою. Щодо аудиторів, то нема одної думки. Деякі члени комітету є за тим, щоб задовільно комітету була (Фрэнк Трайе і Вотергавз, яка контролювала рахунки пшеничної ради в минулому. Інші члени комітету є за тим, щоб взяти зовсім нових аудиторів, які мали б розслідити закиди Бенета проти пшеничної ради на чолі з Морієм відносно її операції минулого грудня.

ВРОЖАЙ В РАД. СОЮЗІ ПЕРЕВИЩИТЬ МИНУЛОРІЧНИЙ НА 100,000,000 ПУДІВ

Москва, 27 березня. — Заступник голови радянської збіжжєвої комісії Кліменко заявив, що завдяки технічному прогресу, добрій обробці землі і сприятливій погоді урожай цього року перевищить минулорічний щонайменше на 100 мільйонів пудів.

Комісаріат закордонної торгівлі опублікував цифри вивозу збіжжя закордон в 1935 році. Згідно з цифрами закордон вивезено біля 100 мільйонів пудів збіжжя. Радянські газети говорять, що на цьому цілком не потерпіла достатній рипок, бо карткова система екасона і хліб продавався на ринку в необмежений кількості.

В минулому році вивозило 5,43,000,000 пудів збіжжя.

Експорт становив лише 2 проценти всього врожаю. Англія була найбільшим покупцем радянського збіжжя, бо закупила майже половину вивезеного закордон збіжжя. Другим найбільшим покупцем була Норвегія, а за нею Німеччина і Італія.

ДАРЛІНГ, АЛТА.
Старанням драматурга члн відділі ТУРФДІМ відорпано в попередній, 13 квітня у ФУФ і Дарлінг прима від "РОДИНА ШІКАРІВ". П'єса була ставлена в театрі прикладом до ТАНЦІВ довіра музика. Почало о 8:30 годній вечора. Вступ 15 і 25ц.

НА ПРОДАЖ
Одна чергя есехі (160 акрів), 40 акрів шарпана і обгороджено, 2 будинки. Українське населення. В околїші Ніс Ривер, Алта. Готійково \$800.00 або \$750.00 на шплат. S. N. GALIGAN WATSON, ALTA.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тиселді)	82%	На доставку в травні	82 1/2%
Пшениця портери ч. 1	81%	На доставку в липні	83%
Пшениця портери ч. 2	79%	Овес найкращий ч. 2	29%
Пшениця портери ч. 3	78%	Овес число 3	26 1/2%
Пшениця портери ч. 4	71%	Овес пожина ч. 1	24 1/2%
Пшениця портери ч. 5	63%	Овес пожина ч. 2	45 1/2%
Пшениця портери ч. 6	53%	Ячмінь двоїраний	45%
Пшениця "Фід"	46%	Ячмінь шестиранний	38%
Пшениця "Гарнет" ч. 1	77%	Число 3 "Сідублю"	42 1/2%
Пшениця "Гарнет" ч. 2	74%	Жито ч. 1 і 2	37%
Дорум пшениця ч. 1	74%	Жито ч. 3	15 1/2%
Дорум пшениця ч. 2	70%	Лен ч. 1	

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від 5.00 до 5.25
Бики добрі	від 4.25 до 4.75
Бики середні (мідиом)	від 3.50 до 4.00
Бики звичайні (комон)	від 2.75 до 3.25
Бики пошерх 1,050 ф.	від 4.00 до 5.25
Бики добрі	від 4.50 до 4.75
Бики середні (мідиом)	від 3.75 до 4.00
Бики звичайні (комон)	від 3.00 до 3.50
Ялівки добрі і вибірні	від 4.50 до 4.75
Ялівки добрі	від 3.75 до 4.25
Ялівки середні (мідиом)	від 3.00 до 3.50
Ялівки звичайні (комон)	від 2.50 до 2.75
Телята головані (гуд і чоїс)	від 6.00 до 7.00
Телята головані добрі	від 5.00 до 5.50
Телята головані середні (мідиом)	від 4.00 до 4.50
Телята молочні ("ві")	від 6.50 до 7.50
Телята молочні — звичайні і середні	від 3.00 до 6.00
Корови добрі (гуд)	від 3.00 до 3.50
Корови середні (мідиом)	від 2.50 до 2.75
Корови звичайні (комон)	від 2.00 до 2.25
Корови худі (кеперс і катерс)	від 1.50 до 2.25
Бугаї добрі (гуд)	від 2.50 до 3.00
Бугаї звичайні (комон)	від 1.75 до 2.25

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення	від 2.00 до 4.00
Ялівки на отовщення	від 1.75 до 3.00
Дійні корови	від 20.00 до 40.00

Свині вибірні на бейкен \$1.00 премії від штуки:

Свині добрі для бейкену	8.50
Свині тяжкі	8.00
Свині дуже тяжкі	від 6.75 до 7.00
Свині легкі до годівлі	від 8.50 до 8.65
Льохи ч. 1 і 2	6.75

Ягнята найліпші — від 7.50 до 8.00
Ягнята звичайні — від 4.50 до 5.50
Барани — від 6.00 до 6.50
Вівці найліпші — від 2.50 до 3.00
Вівці тяжкі — від 1.75 до 2.00
Вівці звичайні — від 1.25 до 1.50

"Ягня А" грейд великі 15 ц. доз.; "А" грейд середні 14 ц.; від молодих курок 13 ц.; "Б" грейд 13 ц.; "С" грейд 11 ц.
Масло 21%; до 22 ц. фунт. Цукор \$5.75 за 100 фунтів.
Мука 98-фунтовий мішок \$2.85. Періаж 80-фунтовий мішок \$3.05.
Шкіри від 4% до 5%. Вовна від 9% до 10 ц. фунт.
Сенека корий, сумі від 23 до 25 ц. фунт.
Шерсть з двох хвостів від 30 до 32 ц. фунт.

ЗА ЩАСТЯ МАТЕРІ І ДИТИНИ
(Продовження з 3-ї сторони.)
ють про охорону материнства й дитинства. Тільки за останній рік видано два повних документи, які мають величезне значення для дальшої роботи охматдиту. Другий всеосяжний з'їзд колгоспників-ударників з ініціативи товарища Сталіна ухвалив історичну постанову про надання відпусток вагітним колгоспницям на один місяць до пологів і на місяць після них. РНК СРСР та ЦК ВКП(б) ухвалили постанову про ліквідацію дитячої безпритульності й бездоглядності.

8 березня — в день міжнародного свята трудящих жінок — розпочинає свою роботу ювілейний український з'їзд працівників охорони материнства й дитинства, який має підсумувати 15-річну роботу, намітити шляхи дальшої діяльності.

Хороші підсумки, величч. Величч вони саме тому, що соціалістичне господарство в цілому і, зокрема, справа охорони здоров'я будують у нас мільйон трудящих під керівництвом партії на чолі з великим Сталіном.

С. Канторович.
Народний комісар здоров'я охорони УСРР.

НОМАДЕ BREAD IMPROVER
Робить хліб вкусним, надає йому країний колір і якість з тієї самої кількості муки. Випає більший бокал. Пачка 20 ц. вистачить на 100 хлібів.
C. & J. JONES, LIMITED. WINNIPEG, MAN.

ALBERTA TANNERY
Приміщення на 6125-129 АВЕ. Стокпар дорозі, NORTH EDMONTON, ALBERTA
Гарбрі ремено на упряж і лелси, сероцьв і робім. Найліпші ціни. Український управитель.
Пишіть по ціні.

ДЕШЕВА УПРЯЖ
Дешеві із червоного ремено упряж: 4 паси, 2 ремени 2 цал широкі, 2 рази ширі, з кілками 17 ланць, 2 секелди, 2 білібенди, 2 постретри, 2 мейтенбел і ланки 13 1/2 широкі, 22 ф. довгі, усе за \$16.70. На замовленні дві упряжі ми оплачуємо фрейд до Манітоби, Саскачевану і Алберти.
YORKTON TANNERY CO. YORKTON, SASK.

УВАГА! ГИЛОК І ОКОЛИЦЯ
СТАРАННЯМ ДРАМТУРГА ЧЛН ВІДДІЛУ ТУРФДІМ
В ПОНЕДІЛОК, 13-ГО КВІТНЯ, о 8:30 годній вечора в Гилок наданоцінову еміну комедію п.н.: "ВІЗ ЛАМАЄТЬСЯ, ЧУМАК УМА НАБІРАЄТЬСЯ".
Вступ по 15 ц. від всх. Після представлення ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ.

ПОШУКУЮ роботи коло пасіки. Маю старокреску і кандєську 20-річну практику, як пасічник. Прошу шесті на таку адресу:
JOHN DIACHUN NEWTON SIDING, MANITOBA

НА СІННЯ
Отгородене пасіки по 3 і 4 центи за пелуку пачку. Оновіє деревня від 10 ц. вгору. На кожне замовлення даємо пачку пшениці відпорої на яку даром. Пишіть по українськи або по англійськи по каталог.
THE FARMERS SEED HOUSE HAMILTON, SASK.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,
що не має ніяких болів, в кого кров багата і чиста
ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯШИНУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ
ІНДІАНСЬКИЙ ЛИНІМЕНТ БЛЕКГАВКА (РЕТЕЛСНЕЙК ОЙЛ)
НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ ШЕРВІВ, В КРИХАХ, СУСТАВАХ, НАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОКУХЛИХ ІНШОБО ІНШИХ ЧАСТИХ ТІЛА.
До того даємо також УПАКОВАНІ КОРОБКУ 14-ДЕННОГО ДІВКА БЛЕКГАВКА приготує в своїй лабораторії, корінь, кори, шпінт, і шпінт високо перемолотий на оліїстий зазначений кропи. Ці шпінти шпінти приготують дозодку і кишки від всіх ліпних та нездорових матеріял, роблять крав багатого і чистого, оздоровлюють всі організми. Цей вид шпінти впакований в Індійський (Ретелснейк Ойл) Линімент Індійський і найкращий наслідком і рекомендацій його своїм знайомим. Попробуйте і ви, і також будете вдоволені.
Фляшка цього ліпінменту звичайно продається за одного долара. Але з цим оздоровленням ми робимо спеціальну оферту. Пришліть нам одного долара, а ми відшлемо вам оплачену поштовою посланою ДВІ ліпні-дозодорні фляшки ліпінменту і одну одну-дозодорну коробку ліпінменту 14-денного діва Блекгавка. Таким чином отримуєте ці ліпінментні ліки, що коштують \$1.00, тільки за **ОДНОГО ДОЛАРА**.
BLACKHAWK INDIAN REMEDY
1830 Dundas St. W Toronto, Ont.